Sangitac Sangitac CA KIHUCS NGọc KÔN

P NHÀ XUẤT BẢN TRỂ

NGỌC KÔN

BẠN MUỐN SÁNG TÁC CA KHÚC

NHÀ XUẤT BẢN TRỂ

LỜI GIỚI THIỆU

Hiện nay phong trào nghe nhạc và xem biểu diễn ca nhạc rất phát triển, từ đó nảy ra một nhu cầu mới đó là sáng tác ca khúc. Thực ra nhu cầu này vẫn có từ lâu trong quần chúng yêu ca nhạc và thực tế đã có nhiều người tự học nhạc lý ở sách vở, ở bạn bè để có thể bày tỏ cảm xúc, khát vọng, tình cảm và những suy nghĩ của mình qua những sáng tác nghiệp dư của mình. Có người đã đi lên từ những tác phẩm đầu tay này nhưng cũng không ít kẻ phải bỏ cuộc khi dấn thân vào con đường nghệ thuật đầy chông gai, đòi hỏi tài năng, ri tuệ và lao động gian khổ.

Nhằm giúp đỡ những con người có tình yêu và tâm huyết ấy, nhà xuất bản TRỂ cho ấn hành tập sách BẠN MUỐN SÁNG TÁC CA KHÚC? của nhạc sĩ Ngọc Kôn với hy vọng tiếp sức cho các bạn trên bước đường nghệ thuật để, nếu như bạn không trở thành một nhạc sĩ tên tuổi thì ít ra bạn cũng có những sáng tác cho các phong trào thanh niên, thiếu nhi cũng như các phong trào ca hát khác của đại đa số quần chúng đang phát triển hiện nay.

Nhà xuất bản TRỂ

LỜI NÓI ĐẦU

Àm nhạc ngày càng trở nên một nhu cầu không thể thiếu trong đời sống xã hội hiện đại, trong đó, sáng tác âm nhạc cũng dần trở nên một nhu cầu khá cần thiết đối với những người yêu âm nhạc, nhất là giới trẻ hiện nay, để ghi chép cảm xúc, gửi gắm tâm tư, phô diễn ý nghĩ, hoặc giao lưu bè bạn...

Nghĩ thế nên chúng tôi gửi đến quý bạn yêu âm nhạc, nhất là quý bạn thích sáng tác, quyển BẠN MƯỚN SÁNG TÁC CA KHÚC? để kết bạn tâm giao.

Thơ có nhiều thể loại ra sao, âm nhạc do nội dung, nhu cầu thể hiện, hay môi trường diễn tấu... cũng có nhiều hình thể (forme musicale) như thế, ví dụ hình thể ca khúc (canto), hình thể tán tụng (inno), hình thể nhạc chiều (serenata), hình thể biến khúc (variazione), hình thể hòa tấu khúc (concerto), hình thể nhạc kịch (opera), hình thể giáo trường ca (oratorio), hình thể cầm tấu khúc (sonata), hình thể tẩu khúc (fuga), v.v.... Giữa rất nhiều hình thể, hình thể ca khúc có vẻ bình dân (dễ làm, dễ diễn, dễ cảm thụ, được nhiều người thuộc giới bình dân ưa thích), và hiện đang là thời thượng của giới trẻ thế giới lẫn giới trẻ Việt Nam, chẳng khác gì hình thể ca tiếp liên (sequentia) đã là thời thượng của giới trẻ thế kỷ 12, 13, cho nên quyển sách này đề cập

riêng về hình thể ca khúc, giúp bạn chẳng những sáng tác được ca khúc, mà còn sáng tác ca khúc đúng kỹ thuật.

Cùng lúc, khi đã sáng tác ca khúc cách vững vàng, quyển sách còn giúp bạn tự tin để tìm cho mình một lối sáng tác ca khúc đầy tính dân tộc Việt Nam, để không cần bắt chước ca khúc các nước.

Trước kia, người ta sáng tác ca khúc theo phương pháp đặt ra khung sườn, rồi mới đắp nhạc và lời ca vào, gọi là sáng tác theo luật cân phương (carrure), vì nhạc khiêu vũ, nhạc đi săn, nhạc diễu hành, nhạc nhà binh có lẽ đòi "đóng chuồng rồi mới mua dê", phương pháp này không hản lỗi thời, nhưng cần tiến tới một phương pháp tân kỳ hơn: trọng thị nguồn hứng do cảm xúc, cho nên không đặt ra khung sườn trước, mà "mua dê rồi mới đóng chuồng", nhờ đó ca khúc hôm nay tự nhiên, khoáng đạt, giàu tính bất ngờ và quan trọng nhất là: ghi chép cảm xúc đầy đủ và trung thực hơn.

Sách giúp bạn khởi đầu là sáng tác ca khúc cách "kinh điển", dựa trên cơ sở vững chắc ấy, bạn có thể tiến xa thêm bằng phóng mình ra để thuởng lãm hoặc viết những ca khúc đầy tính "biến thể" trong rừng ca khúc Việt Nam và quốc tế đang thịnh hành

Trong sách không nói lại những điều tin rằng bạn đã phải biết: nhạc lý, ký xướng âm, hòa âm căn bản, đàn...

Cuối mỗi bài học là bài tập, nếu bạn kiên nhẫn học và tập thật kỹ lưỡng từng bài, xong bài trước mới đến bài sau, chắc chắn bạn sẽ thành công.

Cuối cùng, nghệ thuật sáng tác **hình thể ca khúc** của bạn sẽ còn được tô điểm thêm cho lộng lẫy bằng những quyển sách khác như "BÍ QUYẾT SÁNG TÁC GIAI ĐIỆU HAY", "CÁCH VIẾT CÁC LOẠI BÈ CHO CA KHÚC", "CÁCH VIẾT HỢP ÂM CHO CA KHÚC", hay "PHỐI KHÍ BAN NHẠC ĐỆM CHO CA KHÚC" v.v... mà chúng tôi sẽ giới thiệu với bạn tiếp theo.

Đã hiểu quan điểm nhau, bây giờ mời bạn cùng chúng tôi bước vào nghệ thuật SÁNG TÁC CA KHÚC.

TP. Hồ Chí Minh 19.5,2001 Tác giả

MŲC LŲC

LỜI GIỚI THIỆU3 LỜI NÓI ĐẦU5
PHẦN I: CHUẨN BỊ PHUƠNG TIỆN.
Bài 1: Nghệ thuật là gì?13
Bài 2: Hai nguyên tắc lớn của nghệ thuật18
Bài 3: Sáng tác nhạc là gì?23
Bài 4: Cảm xúc: vấn đề tiên quyết trong sáng tác nhạc 24
Bài 5: Ca khúc là gì? Cơ cấu của ca khúc ra sao?
Bài 6: Ba nền tảng của âm nhạc trong một ca khúc 32
Bài 7: Nhạc hứng là gì?35
Bài 8: Nhạc đề là gì?37
Bài 9: Chuẩn bị bản văn cho ca khúc
PHẦN II: SÁNG TÁC NHẠC ĐỀ.
Bài 10: Sáng tác nhạc đề
Bài 11: Triển khai nhạc đề bằng kỹ thuật phỏng diễn 54
Bài 12: Triển khai nhạc đề bằng kỹ thuật chuyển tiến 61
Bài 13: Triển khai nhạc đề bằng kỹ thuật đảo lộn 64
Bài 14: Triển khai nhạc đề bằng kỹ thuật đổi thang âm 68
Bài 15: Triển khai nhạc đề bằng kỹ thuật biến cải 72

PHAN	III: SANG TAU ĐOẠN.	
Bài 16:	Mô hình đoạn loại I: "Lặp lại nguyên vẹn một nhạc đề"	
Bài 17:	Mô hình đoạn loại I: "Lặp lại một nhạc đề nhưng có sửa đổi"	
Bài 18:	Mô hình đoạn loại I: "Chỉ lặp lại nét đặc trưng trong nhạc đề"	
Bài 19:	Mô hình đoạn loại II96	
Bài 20:	Mô hình đoạn loại III101	
PHẦN	IV: SÁNG TÁC CA KHÚC.	
Bài 21:	Hình thể ca khúc.	
	Ca khúc các loại112	
PHẦN V: TÔ ĐIỂM CHO CA KHÚC.		
Bài 23:	Nhịp điệu trong ca khúc117	
Bài 24:	Thang am dùng trong ca khúc	
Bài 25:	Dấu lặng trong ca khúc	
Bài 26:	Chuyển động và tốc độ của ca khúc	
Bài 27:	Tô điểm ca khúc và vấn đề ngôn ngữ tô điểm 134	
Bài 28:	Thích ứng ca từ (lời ca)	
Bài 29:	Viết cho ai hát? Hay tầm cữ của ca khúc	
Bài 30:	Cao trào của một ca khúc140	
Bài 31:	Tính độc đáo	
Bài 32:	Tính dán tộc VIỆT NAM149	
Bài 33:	Cách ghi chép một ca khúc152	
Bài 34:	Có nên ghi tiết điệu và hợp âm không?157	
Bài 35:	Cách đặt tèn cho ca khúc161	
Bài 36:	Tên tác giả	

PHẦN I CHUẨN BỊ PHƯƠNG TIỆN

- Bài 1: Nghệ thuật là gì?
- Bài 2: Hai nguyên tắc lớn của nghệ thuật.
- Bài 3: Sáng tác nhạc là gì?
- Bài 4: Cảm xúc: vấn đề tiên quyết trong sáng tác nhạc.
- Bài 5: Ca khúc là gì? Cơ cấu của ca khúc ra sao?
- Bài 6: Ba nền tảng của âm nhạc trong một ca khúc.
- Bài 7: Nhạc hứng là gì?
- Bài 8: Nhạc để là gì?
- Bài 9: Chuẩn bị bản văn cho ca khúc.

BÀI 1 NGHỆ THUẬT LÀ GÌ?

1. ĐỊNH NGHĨA NGHỆ THUẬT: là một hoạt động khéo léo và có ý đồ.

Ví dụ: nghệ thuật cắm hoa gồm có yếu tố:

- Hoạt động: cắm hoa vào bình.
- Khéo léo: cắt tỉa, uốn nắn, sắp xếp theo hình dáng nhất định.
 - Có ý đồ: diễn tả một ý nghĩa nào đó.

Thiếu một trong ba yếu tố, sẽ không thành nghệ thuật.

2 BAN CHÂT NGHÊ THUẬT:

Bản chất của nghệ thuật do 5 yếu tố cấu thành:

- Mới lạ.

Đem lại cho người thưởng thức một điều gì đó mới mẽ chưa nghe thấy trước đó, khiến họ cảm thấy bất ngờ và thú vi.

- Độc đáo.

Đem lại cho người thưởng thức nhớ tác phẩm ngay cách tách biệt với mọi tác phẩm đã nghe thấy trước đó.

- Có tính thời sư.

Nói về một nội dung luôn hợp thời, và luôn làm mọi người chú ý, ví du tình yêu, cái đep, sư sống, con người, xã hội....

- Có trật tự.

Được sắp xếp bằng một bố cục có tính toán kỹ lưỡng và tinh tế.

- Bền lâu.

Có giá trị vượt thời gian.

Ví dụ có nhiều ca khúc hát qua thời kháng chiến chống Pháp, vẫn còn thích hợp với thời kháng chiến chống Mỹ, và cũng không lỗi thời khi hòa bình đến như những bài: "Quốc ca" của nhạc sĩ Văn Cao, "Lá xanh" của nhạc sĩ Hoàng Hiệp, "Tình đồng chí" nhạc của nhạc sĩ Minh Quốc, lời của Chính Hữu, "Tiểu đoàn 307" của nhạc sĩ Nguyễn Hữu Trí, lời Nguyễn Bính, "Quê em" của nhạc sĩ Nguyễn Đức Toàn, "Nam Bộ kháng chiến" của nhạc sĩ Tạ Thanh Sơn, "Lời người ra đi" của nhạc sĩ Trần Hoàn, "Anh Ba Hưng" của nhạc sĩ Trần Kiết Tường.

3. MUC ĐÍCH CỦA NGHỆ THUẬT

Nghệ thuật có 5 mục đích:

- Diễn tả cảm xúc:

Diễn tả cảm xúc của nghệ sĩ trước chân, thiện, mỹ để kêu gọi nhiều người cùng thưởng thức chung, và đồng cảm với mình.

- Truyền thông:

Truyền đi một thông điệp, lời kêu gọi, ý tưởng, quan niệm... đến mọi người.

- Giáo dục:

Nâng cao trình độ thẩm mỹ, cảm xúc, và quan niệm cho người thưởng thức.

- Tạo sự đoàn kết:

Đưa mọi người gần nhau thông qua nghệ thuật.

- Đem lại sự giải trí thanh cao:

Khi thưởng thức cái hay đẹp, người ta được thoải mái tinh thần.

4. PHÂN LOẠI NGHỆ THUẬT

Nghệ thuật chỉ một, nhưng gồm nhiều mặt.

Ngày xưa nhân loại chỉ thấy 5 loại hình nghe thuật:

- Âm nhạc.
- Hội họa.
- Điệu khắc.

- Thi ca.
- Văn chương.

Sau này người ta xếp

- Múa vào nghệ thuật thứ sáu.
- Điện ảnh ra đời trễ, nên đặt nó là nghệt thuật thứ bảy.

Ngày nay vì nhu cầu sống và diễn đạt, nên sản sinh nhiều nghệ thuật khác như: hùng biện, cấm hoa, trang trí nội thất, thời trang, trang điểm, quảng cáo, cất và uốn tóc, thư pháp, hoa kiểng, v.v... Vì vậy để có một cái nhìn minh bạch, hệ thống, người ta sắp xếp mọi ngành nghệ thuật vào hai loai:

- a. Nghệ thuật thời gian: còn gọi là nghệ thuật động, vì 1/ Tác phẩm diễn ra trong thời gian, 2/ Phải mất một thời gian nhất định mới diễn tấu và thưởng thức hết tác phẩm, 3/ Cần có một bộ phận diễn tấu. Nghệ thuật thời gian đại loại như
 - Âm nhạc.
 - Thi ca.
 - · Văn chương.
 - Múa,
 - Kich,
 - Điện ảnh...
- b. Nghệ thuật không gian: còn gọi là nghệ thuật tĩnh, vì 1/ Tác phẩm chiếm một chỗ trong không gian, 2/ Tác phẩm đã hoàn tất mà không cần ai diễn nữa, 3/ Trải ra cho người thưởng thức nhìn ngắm một lần toàn thể bố cục. Nghệ thuật không gian đại loại như:
 - Hôi hoa.
 - Điệu khắc.
 - Kiến trúc
 - Trang trí nội thất.
 - Cắm hoa...

5. NGƯỜI NGHẾ SĨ

Là người làm ra tác phẩm nghệ thuật. Người nghệ sì phải là người có:

- Khiếu: là năng khiếu bẩm sinh do thiên nhiên ban tăng qua con đường di truyền.
- Tài: là khá năng đạt được do học hỏi, luyện tập, và kinh nghiêm.

Có 2 trường hợp bất lợi về khiếu và tài:

a/ Nếu nghệ sĩ có **tài** mà thiếu **khiếu**: tác phẩm sẽ không có hồn (thiếu vắng cảm xúc) và chẳng thể sống lâu.

b/ Nếu nghệ sĩ có **khiếu** mà thiếu **tài**: tác phẩm sẽ thiếu chiều sâu của kỹ thuật, của tính thẩm mỹ, và của tính phổ biến, hoặc chính nghệ sĩ cũng không hiểu nổi tác phẩm của mình, và còn đi dần đến chỗ tàn lụi theo thời gian.

6. ĐỨC TÍNH CỦA NGHÊ SĨ

Một nghệ sĩ chân chính có những đức tính sau đây:

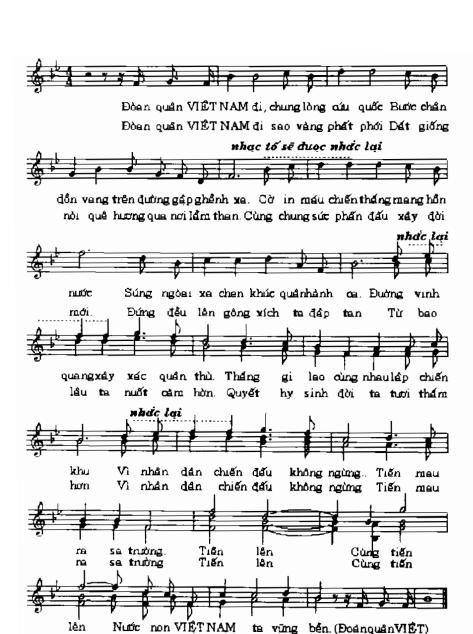
- Tính tự do: không ai, không hoàn cảnh nào có thể cuỡng chế, mua chuộc, bóp méo hay giày vò được nghệ sì.
- Lương tâm trong sáng: không bị vấn đục trước mọi ham muốn thiếu lành mạnh.
- Thị hiếu tốt về nghệ thuật: óc thẩm mỹ cao, khả năng thẩm dịnh vững chắc những gì thuộc về chân, mỹ, thiên.
- Tăm hồn nhạy cảm, trí óc tính tường: để xúc cảm hơn người, và thể hiện cảm xúc ấy cách thông minh nhất.
- Có kinh nghiệm sống: từng trải và giàu kinh nghiệm sống, mới nói lên đúng và bật rung được "dáy đàn tám hồn" của nhiều người thuồng thức đã cũng từng sống và cảm nhán như vây nhưng không nói ra được.
- Tính độc lập: không bắt chước, nương dưa và cầu cạnh ai.

- 1. Nghệ thuật là gì?
- 2. Nghệ sĩ là ai?
- 3. Bản chất của nghệ thuật là gì?
- 4. Mục đích của nghệ thuật là gì?
- 5. Viết chữ đẹp là nghệ thuật động hay tĩnh?
- 6. Nghệ sĩ cần có đức tính nào?

BÀI 2 HAI NGUYÊN TẮC LỚN CỦA NGHỆ THUẬT

- 7. Mọi nghệ thuật dù ngành nào, lớn hay nhỏ, đều có chung 2 nguyên tắc để được tồn tại bền vững. Đó là:
 - Nguyên tắc thuần nhất.
 - Nguyên tắc thay đổi.
- 8. NGUYÊN TẮC THUẦN NHẤT: Trong một tác phẩm nghệ thuật (nhất là những tác phẩm thuộc nghệ thuật thời gian như âm nhạc, thi ca, văn chương...), nếu có nhiều yếu tố giống nhau khiến người nghe như được nhắc lại, giúp nhớ lại, giúp in vào trí, tạo ấn tượng... sẽ cho cảm giác quen thuộc. Đó là áp dụng tính thuần nhất trong tác phẩm nghệ thuật.

Ví dụ: bài QUỐC CA của nhạc sĩ Văn Cao với vài nét nhắc lại.

te vùng

... bên

Nucc non VIÊT NAM

lên

Giải thích: cuối ô nhịp 5, Lời ca: "Cờ in màu..." và cuối ô nhịp 9 lời ca "Đường vinh quang.." nhạc tố "Si đô rê" được lặp lại, nên nghe ấn tượng.

9. NGUYÊN TẮC THAY ĐỔI

Trong một tác phẩm có nhắc lại, đồng thời cũng có sự thay đổi khi đi từ ý nhạc này sang ý nhạc khác, làm cho người nghe cảm thấy mới la và bi kích thích óc tò mò.

Ví dụ: bài QUỐC TẾ CA của nhạc sĩ Pierre Degeyter. với sự dị biệt về nhạc đề.

10. PHỐI HỢP HAI NGUYÊN TẮC THUẬN NHẤT VÀ THAY ĐỔI.

Không thể chỉ áp dung một nguyên tắc thuần nhất từ đầu đến cuối, như thế sẽ sinh ra buồn chán, hoặc chỉ áp dụng nguyên tắc thay đổi liên miên sẽ sinh ra rồi rắm như một người nói huyên thuyên hết chuyên này đến chuyện khác. Nhưng phải khéo léo áp dụng 2 nguyên tắc cùng lúc trong một tác phẩm.

Ví du: bài THƯƠNG NHAU NGÀY MƯA của nhạc sĩ Nguyễn Trung Cang, vừa có điểm thuần nhất vừa có điểm thay đổi.

loại kiếp sống sao mới mong. Như giọt bươn mươc mất mưa ngại

ngùng heo hat thương người về buốt gia trêndường xa.

11. Hình thể âm nhac nào cũng đều áp dung hai nguyên tắc thuần nhất và thay đổi bằng cách này hay bằng cách khác.

- 1. Hai nguyên tắc lớn nhất của mọi nghệ thuật là gì?
- 2. Giải thích nguyên tắc thuần nhất và cho ví dụ.
- 3. Giải thích nguyên tắc thay đổi và cho ví dụ.
- 4. Tại sao cùng lúc phải có cả 2 nguyên tắc: thuần nhất và thay đổi trong cùng một tác phẩm?

BÀI 3 SÁNG TÁC NHẠC LÀ GÌ?

12. SÁNG TÁC NHẠC: là ghi lại cách trung thực bằng âm thanh những cảm xúc hay tình cảm của nghệ sĩ đối với một đề tài đã làm nghệ sĩ rung động, để người khác thưởng thức hay đồng cảm.

13. TIẾN TRÌNH SÁNG TÁC NHẠC: sáng tác nhạc gồm những tiến trình sau:

- · Ngẫu nhiên có hứng nhạc hay đi tìm hứng nhạc.
- Ghi cách trung thực cảm xúc trong hứng nhạc ra thành từng nhạc đề.
- Khai triển và xếp đặt hứng nhạc theo một bố cục nhất định.
- Tô điểm tác phẩm.

14. CÔNG CỤ ĐỂ SÁNG TÁC NHẠC:

- Quãng và tâm lý quâng (trong môn nhac lý): dùng để ghi lại cảm tình, cam xúc bằng từng nhạc để
- Thang âm (trong môn nhạc lý): dùng để định hướng và làm khuôn thức cho giai điệu.
- Các kỳ thuật khai triển nhạc đề (trong môn sáng tác): dùng để khuếch trương nhạc đề thành tác phẩm.

- 1. Sáng tác nhạc là gì?
- 2. Kể ra các giai đoạn của tiến trình sáng tác nhạc.
- 3. Giải thích từng công cụ khi sáng tác nhạc..

BÀI 4 CẢM XÚC: VẤN ĐỀ TIÊN QUYẾT TRONG SÁNG TÁC NHẠC

- 15. CẨM XÚC rất quan trọng trong mọi nghệ thuật nói chung, âm nhạc nói riêng. Thiếu cảm xúc, nghệ thuật chỉ là cái xác không hồn.
- 16. CẨM XÚC: là sự rung động trong tâm hồn trước một để tài nào đó.
- 17. Giống như tình cảm, cảm xúc cũng có 7 loại: vun, buổn, yeu, ghét, giận, sợ, ghè.
- 18. Trong nghệ thuật, người ta thường diễn cầm xúc vư, buồn, và yêu nhiều hơn những cảm xúc còn lại.
- 19. Cảm xúc thường bắt nguồn từ kinh nghiệm sống. Không ai có cảm xúc về đề tài mà mình chưa thực sự sống qua.

Ví dụ: ai chưa một lần biết yêu, sẽ nói về yêu theo lối suy diễn; kẻ đã yêu, nhất là đã lãn lộn trong tình trường, thăng trầm nếm trải mọi mùi vị kể cả đãng cay... sẽ nói về đề tài yeu bằng cám xúc thát của chính mình.

- 20. Cảm xúc thường mau đến, và mau tàn, nhưng mạnh hơn tình cảm là thứ lâu đến và lâu đi, cho nên người ta thường diễn tả cảm xúc nhiều hơn, vì cảm xúc tạo nên những nguồn hứng bất ngờ.
- 21. Trong nghệ thuật âm nhạc, khi muốn diễn tả cảm xúc, người ta dùng âm thanh (với các quãng nhạc, và thang am: liên hệ giữa các âm thanh với nhau). Muốn viết cảm xúc

mình ra cho trung thực, phái luyên tập cách sử dụng những phương tiện đó cho thành thạo.

Ví dụ: để diễn tả niềm vui, người ta thường dùng những quảng 2 trưởng, 3 trưởng, 6 trưởng.

Giải thích: đồ-rê: 2T, rề-si: 6T, si-la: 2T, sol-si:3T v.v...

Còn diễn tả nỗi buồn, người thường dùng những quảng 2 thứ, 3 thứ, 6 thứ.

Giái thích: mì-sol: 3t, sol-sì: 6t, si-đô: 2t, là-đô; 3t

- 22. Một dòng nhạc thiếu cảm xúc thúc đẩy, thường khỏ khan và tẻ nhạt, không gây được hiệu quá gì nơi tàm hồn người nghe. Vì vậy cố tránh một dòng nhạc thiếu cảm xúc giống như tránh nói báng quơ, không mục đích.
- 23. Nếu một dòng nhạc được viết nên với nhiều cảm xúc, và cảm xúc nóng cháy, cũng sẽ tác đong mạnh mẽ dến người nghe dù bất cử ai, bất cử nơi đầu và bất cử thời nào. Các nhạc si thiên tài đã để lại nhiều bằng chứng.

Vi dụ: bài AVE MARIA của nhạc sĩ tài danh F. Schubert, MY HEART WILL GO ON của nhạc sĩ James Horner & Will Jennings, do những tác phẩm này chất chứa nhiều cảm xúc, nên nghe mãi không chán.

- 24. Bí quyết sáng tác nhạc phẩm tuyệt tác, đơn gian nằm ở chỗ: Viết do cảm xúc mạnh mẽ thúc đẩy.
- 25. Khi không có cảm xúc, chỉ có một dòng nhạc đẹp đẽ, đẩy tính giáo khoa, đáng học hỏi... chứ không thể có dòng nhạc làm rung động và gây niềm say mê nơi lòng người.
- 26. Từ những hiểu biết nền tăng trên, ta có thể nhận ra 2 diều quan trọng không kém:
 - Dù vui, buồn... nếu tâm hồn trong sáng, sẽ cho ta những cảm xúc trong sáng, từ đó âm nhạc cũng trong sáng và có tính nâng cao tâm hồn mọi nguồi.
 - Muốn viết nhạc phim, nhạc cho kịch, hay nhạc nền cho bất kỳ hoạt động nghệ thuật nào đó được hiệu quá và gây nhiều xúc động, nguồi viết nhạc phải có cùng cảm xúc do đề tài phim, kịch... ấy tác động nên

- 1. Cảm xúc là gì?
- 2. Kể ra các loại cảm xúc và nói cảm xuc nào được dùng nhiều nhất trong sáng tác ám nhạc.
- 3. Cảm xúc từ đâu mà có?
- 4. Giải thích vai trò quan trọng tối ưu của cảm xúc trong việc sáng tác am nhạc.

BÀI 5 CA KHÚC LÀ GÌ? CƠ CẤU CỦA CA KHÚC RA SAO?

27. CA KHÚC: là bản văn được xướng lên thành cung ca điệu nhạc.

Có nghĩa bản văn là chính, là nền móng, sau đó mới được phổ nhạc hay nói đúng hơn, xướng bản văn ấy lên thành nhạc.

28. So với các hình thể âm nhạc khác, ca khúc đặc biệt ở chỗ: không tạo ra dòng nhạc vó nghĩa, vô nguyên cớ. Nhưng lấy bản văn làm gốc, từ bản văn mọc lên âm nhạc.

29. Với các ngôn ngữ không nặng về dấu giọng như Anh, Pháp. Đức, Nga... thì khi đọc bản văn lên, dòng nhạc chủ yếu phát xuất từ nội dung (trừ tiếng La tinh, tiếng Ý... khi phát ám, có nhiều vần dọc nổi (ictus), khiến cho dòng nhạc có thể phát xuất từ những vần đọc nổi ấy), nhưng với tiếng Việt, dòng nhạc chẳng những phát xuất từ nội dung bản vàn, mà còn phát xuất từ 6 dấu giọng: sắc, huyền, hỏi, ngà, nàng, ngang nữa.

Ví dụ: bài HỔ CHÍ MINH ĐỆP NHẤT TÊN NGƯỜI của nhạc sĩ Trần Kiết Tường.

Tôi hát ngàn lời ca, Bao la hơn những cánh đồng, Mênh mông hơn mặt biển Đồng, Em đềm hơn những dòng sông

30. Vậy có thể nói cách khác, ca khúc là bản văn được hát lên. Chính điểm cốt yếu này mà ca khúc là hình thể dễ sáng tác nhất, kho tàng âm nhạc nhân loại có nhiều ca khúc nhất, nhiều tác phẩm ca khúc bất hủ nhất, và hiện nay ca khúc được quần chúng ưa chuộng nhất.

31. CƠ CẦU CỦA CA KHÚC.

Theo quan niệm đúng về ca khúc như trên, CƠ CẤU CỦA CA KHÚC lai càng dễ nắm bắt.

Đó là <u>CƠ CẤU CỦA CA KHÚC tùy thuộc hoàn toàn vào CƠ CẤU CỦA BẢN VĂN</u>. Nghĩa là:

- Nếu bản văn dài, thì ca khúc dài.
- Nếu bản văn ngắn, thì ca khúc ngắn.
- Nếu bản văn có một đoan, thì ca khúc cũng có một đoan.
- Nếu bản văn hai đoạn, hay ba, bốn... đoạn, thì ca khúc cũng sẽ hai đoạn, hay ba, bốn... đoạn.

Nói chung, hình dáng bản văn ra sao thì hình dáng ca khúc sẽ như thế. Đó là điểm độc đáo của ca khúc, cho nén xưa nay mới có ca khúc khi dài, khi ngắn, khi đơn sơ, khi phức tạp.

- 1. Ca khúc là gì?
- 2. Tại sao gọi là ca khúc?
- 3. Co cấu của ca khúc ra sao?
- 4. Tại sao cơ cấu của ca khúc lại tùy thuộc hoàn toàn vào cơ cấu của bản văn?

BÀI 6: BA NỀN TẢNG ÂM NHẠC TRONG CA KHÚC

32. BA NỀN TẢNG ÂM NHẠC: là giai điệu, nhịp điệu và hòa âm.

- Giai điệu: (còn gọi là dòng nhạc) các âm thanh trầm bổng theo nhau thành dòng. Giai điệu tạo cho người nghe hiểu được chiều sâu-cạn, rộng-hẹp, cao-thấp, mặn-nhạt, nóng-nguội của cảm xúc nơi tác giả (dù nhịp điệu cũng có góp phần)
- Nhịp điệu: (còn gọi là tiết tấu) các âm thanh dài ngắn theo nhau thành chuỗi. Nhịp điệu tạo cho người nghe hiểu được chiều lớn-nhỏ, mạnh-nhẹ, thanh-trọc, tình-động của cảm xúc nơi tác giá (dù giai điệu cùng có tác động).
- Hòa âm: (còn gọi là hòa thanh) các ẩm thanh chồng chất lên nhau tô màu tạo sắc. Hòa âm tạo cho người nghe liểu được sắc màu: sáng-tôi, đỏ-đen, dày-mỏng, cứng-mềm của cảm xúc nơi tác giá.

Nói chung, àm thanh có 12 tính: Lý (vò cản hay hữu căn), Đức (cảm hay vó cám), Tính (ẩn hay hiện), Thời (không gian và thời gian), Thần (nhanh hay chậm), Khi (thanh hay trọc), Tình (tụ hay tán), Thanh (trầm hay bống), Sắc (tối hay sáng), Chất (nhẹ hay nạng), Thể (nhuyễn hay to), Hình (ngay hay cong); còn 3 nền táng âm nhạc lam người nghe hiểu được cám xúc của tác giá.

33. Trong ca khúc:

- Giai điệu: do từ ngữ của bản văn quyết định. Nếu sáng tác ca khúc mà bản văn quyết định giai điệu, chẳng những ăn khớp, sâu sát, phản ảnh trung thực, tương tác lẫn nhau giữa nhạc và lời (tránh xa những lỗi như: lơ lớ, nghe không rõ lời, nghe mất chữ, cảm xúc của nhạc và cảm xúc của lời ca tương phản nhau...) và đặc biệt ở chỗ là ai cũng có thể sáng tác được.
- Nhịp điệu: do vần chữ đơn âm, đa âm, cụm từ, thành ngữ, chấm phẩy... của bản văn quyết định, nên chẳng những ăn khớp, thích hợp, đồng bộ, phản ảnh đúng nhịp điệu của bản văn, phản ảnh đúng hơi thở của bản văn, mà còn tránh được những lỗi như ngập ngừng, ngượng nghịu, trật đà, khó hiểu, trùng lặp, gò ép, khuôn sáo, vô nghĩa, chia cất vô lý, ráp nối chẳng suông... và còn tránh được một thứ nhịp điệu vô căn vô cớ.
- Hòa âm: trong ca khúc, hòa âm ít khi được viết rõ ra, trừ đôi lúc thêm bè hai vào cho nổi bật, cho thi vị, thực ra hòa âm trong ca khúc là loại hòa âm tiềm ẩn, do luật cộng hưởng (xem lại nhạc lý) tạo nên.
- 34. Chỉ nên chú trọng giai điệu và nhịp điệu khi sáng tác ca khúc, và một khi đã để cho bản văn quyết định, hay nói cách khác, giai điệu và nhịp điệu hoàn toàn mọc ra từ bản văn, thì hòa âm lại theo giai điệu mà ra.

- 1. Giai điệu là gì?
- 2. Nhịp điệu là gì?
- 3. Hòa âm là gì?
- 4. Trong ca khúc, giai điệu từ đâu mà có?
- 5. Trong ca khúc, nhịp điệu từ đâu mà có?
- 6. Trong ca khúc, hòa âm từ đầu mà có?

BÀI 7: NHẠC HỨNG LÀ GÌ?

35. NHẠC HỮNG: là cảm xúc bất ngờ, mới lạ, và mau tàn của nghệ sĩ trước một đề tài.

Ví dụ: đã thấy người mẹ ôm con nhỏ nhiều lần, nhưng lần này thấy một bà mẹ ôm và ru con trong lòng mình, bỗng dưng tôi bị xúc động và cảm thấy cảm động trước tình mẫu từ (đó là bất ngờ), một thứ cảm xúc lạ lùng (đó là mới mẽ), khi tôi rời đi khỏi nơi đó, phút chốc tôi mất đi cảm xúc ấy mà không tìm lại được (đớ là mau tàn).

Khi gặp cảm xúc tương tự, họa sĩ ký họa (vẽ vội ra giấy) để giữ lại cảm xúc của mình; thi sĩ làm vội vài câu thơ để ghi nhớ cảm xúc của mình; nhà điều khắc phác họa hình tượng để chép lại cảm xúc của mình; nhạc sĩ ghi lại bằng âm thanh để cảm xúc của mình không bị mất đi.

Cùng một cảm xúc về một đề tài, nhưng sẽ là họa hứng với họa sĩ, thi hứng với thi sĩ, hứng điều khắc đối với điều khắc gia, và nhạc hứng đối với nhạc sĩ. Tất cả đều là hứng, nhưng khác nhau nghệ thuật diễn tả.

36. Khi sáng tác ca khúc, có 2 trường hợp:

- Đọc một bản văn có sẵn để tìm nhạc hứng.
- Bị một đề tài nào đó bất ngờ làm rung động, đặt ra lời ca (bản văn) và phổ nhạc.

37. Ca khúc nào cũng do một hay vài câu nhạc đầu tiên khơi gợi. Cho nên câu hát đầu tiên của ca khúc, thường là câu nhạc hứng của tác giả, câu hát đầu tiên tạo được sự đồng cảm nơi người nghe hay không là do có phải nhạc hứng đích thực không.

- 1. Nhạc hứng là gì?
- 2. Từ đâu có nhạc hưng?.
- 3. Trong ca khúc, nhạc hứng thường nằm ở đâu?
- 4. Nếu một ca khúc không có nhạc hứng, sẽ ra sao?

BÀI 8: NHẠC ĐỂ LÀ GÌ?

- 38. NHẠC Đế: là một câu nhạc hứng khởi đầu cho một tác phẩm nói chung, ca khúc nói riêng.
- 39. NHẠC ĐỂ THÔNG THƯỜNG và kinh điển thường có 2 vế:
 - Vế xướng (X): có vẻ cất lên, hỏi, khai, mở, gợi, bắt đầu...
 - Vế đáp (Đ) : có vẻ hạ xuống, thưa đáp, mang, theo, tiếp tục...

Ví dụ: bài ODE TO JOY của nhạc sĩ bậc thầy Ludwig Van Beethoven (1770-1791).

Ví dụ: bài GIẢI PHÓNG QUÂN của nhạc sĩ Phan Huỳnh Điểu.

- 40. Kích thước của nhạc đề không theo một quy định nào, nhưng thường nếu ít hơn hai dấu nhạc thì nghe không ra, mà dài quá thì nghe lê thê khó nhớ. Cho nên, kích thước tùy vào cảm xúc được nghệ sĩ định đoạt.
- 41. Sự cân đối về mặt kích thuớc của 2 vế thì không cần thiết, nhưng cần cân đối ở mặt ý nghĩa thì quan trọng, cho nên không cần lưu ý đến số lượng dấu nhạc, phách (temps) hay ô nhịp (mesures).

Ví du: dài như nhạc đề bài UNCHAINED MELODY nhạc của nhạc sĩ Alex North, lời của Hy Zaret.

Ví dụ: ngắn như nhạc đề bài CHÒ của nhạc sĩ Ngọc Kôn.

Ngoài nhạc đề nêu trên là thông thường, còn có những loại nhạc đề bất thường sau đây:

42. NHẠC ĐỂ BẤT THƯỜNG KIẾU 1: Khi nói chuyện giữa 2 người, một người hỏi (hay nói), người kia đáp (hay nói phụ họa theo) là thông thường. Khi nói chuyện giữa ba, bốn người, một người hỏi, có tới hai người đáp cho người hỏi được thỏa mãn hơn; hoặc hai người hỏi cùng một nội dung nhưng khác cách đặt câu, chỉ một người thứ ba đáp, đó là kiểu nói chuyện bất thường. Vậy, khi một nhạc đề với 3 vế: 1 vế xướng với 2 vế đáp, hay 2 vế xướng với 1 vế đáp, đó là những nhạc đề bất thường.

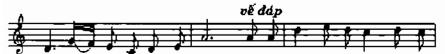
Ví dụ: 1 vế xướng với 3 vế đáp trong bài Hồ CHÍ MINH ĐỆP NHẤT TÈN NGƯỜI của nhạc sĩ Trần Kiết Tường.

Ví dụ: 2 vế xướng với 1 vế đáp trong bài CA NGỢI ĐẢNG LAO ĐỘNG VIỆT NAM của nhạc sĩ Đỗ Minh.

Vừng trời đồng ánh hồng tươi sáng bừng lên, đàn bổ

cầu trắng bay về trong năng mới, ngàn triều dân xiết tay nhauđứng quank

Đảng Lao Đông Việt Nam khối kết đòan công nông và trí thức

43. NHẠC ĐỀ BẤT THƯỜNG KIỂU 2: Khi một người tự bạch trên sân khấu, hay một người nói chuyện một mình, đó cũng là kiểu nói chuyện bất thường khác. Vậy nếu một nhạc đề chỉ có một vế, đó là nhạc đề bất thường kiểu 2.

Ví dụ: bài TIẾNG CHÀY TRÊN SỐC BOMBO của nhạc sĩ Xuân Hồng, chỉ 1 vế duy nhất.

Lita bap bung tiếng chảy khua các cum cum cụp cum, cum cụp

Bài tập 8

- 1. Hãy làm 10 nhạc đề thông thường.
- 2. Hãy làm 3 nhạc đề bất thường kiểu1.
- 3. Hãy làm 3 nhạc đề bất thường kiểu 2. Tất cả đều bắt nguồn từ cảm xúc thật sự.

BÀI 9 CHUẨN BỊ BẰN VĂN CHO CA KHÚC

44. BẢN VĂN CHO CA KHÚC phải được soạn sẵn, nghĩa là sáng tác lời ca trước, sáng tác nhạc sau.

45. Bản Văn CHO CA KHÚC phải là:

- Thơ (bất cứ thể thơ nào cũng được): mỗi thể thơ sẽ cho cơ cấu, giai điệu và nhịp điệu riêng.
- Văn vẫn: như văn xuôi, nhưng một số từ vần với nhau theo một trát tự xếp đặt nào đó.

Ví dụ: bản văn của bài LÒNG ME do nhạc sĩ Y Vân sáng tác.

Lòng Mẹ bao la như biển Thái Bình dạt <u>dào</u>. Tình mẹ th**a thiết như dòng suối hiề**n ngọt <u>ngào</u>. Lời ru man mác như đồng lúa chiều rì <u>rào</u>. Tiếng ru bên th**ềm trăng tà soi bóng Mẹ <u>yêu</u>**.

<u>Chú ý</u>: không dùng văn xuôi, vì văn xuôi nghe rời rạc và khô khan.

Cũng không dùng văn nói, vì văn nói khi phổ nhạc vào sẽ nghe thô.

Nói chung, văn càng mượt mà, mềm mại, chất chứa nhiều tĩnh từ, hay trạng từ tượng hình nghe càng ngọt ngào, tha thiết, và thi vị. Văn càng gãy gọn, đanh thép, chắc nịch, hàm chứa nhiều ý tưởng triết lý, nghe càng khô khan, cứng cỏi, thô thiển hay đôi lúc trở nên khôi hài.

- 46. BẢN VĂN CHO CA KHÚC phải có giá trị văn chương, nghĩa là từ nội dung cho đến văn phong phải đạt độ thẩm mỹ nhất đinh.
- 47. BẢN VĂN CHO CA KHÚC dài ngắn ra sao, kích thước ca khúc cũng dài ngắn như vậy. Do đó khi chọn bản văn của người khác, hay tư mình sáng tác bản văn, phải có chủ ý.
- 48. BẢN VĂN CHO CA KHÚC có thể do chính nghệ sĩ sáng tác, hoặc có thể mượn của ai đó,

Ví dụ: bài ĐÊM ĐÔNG, nhạc của Nhạc sĩ Nguyễn Văn Thương, lời của Kim Minh

49. BẢN VĂN CHO CA KHÚC phải bảo đảm rằng vẫn còn nguyên vẹn sau khi dệt nhạc xong, nghĩa là không thêm bớt, thay đổi, sửa chữa... nếu đó là bản văn mượn của người khác. 50. BẢN VĂN CHO CA KHÚC có giá trị, tự nó đã chứa sẵn giai điệu và nhịp điệu bèn trong, cho nên bán văn càng có giá trị văn chương, ca khúc hát lên sẽ càng hay.

51. Bạn phải luyện khả năng tự viết bản văn cho ca khúc của mình: **thơ** (nếu có khiếu) hay **văn vẫn** (nếu không có khiếu làm thơ). Vì bản văn do chính mình soạn ra, khi phổ nhạc lỡ gặp trở ngại, có thể sửa chữa lời văn khác đi chút ít mà không cần phải mất công xin phép tác giả nào khác.

Bài tập 9

- 1. Hãy làm một bài thơ để phổ nhạc thành ca khúc.
- 2. Hãy làm một bài văn vần để phổ nhạc thành ca khúc.
- 3. Hãy tìm một bài thơ và một bài văn vần của tác giả khác để phổ nhạc thành ca khúc.

PHẦN II SÁNG TÁC NHẠC ĐỀ

Bài 10: Sáng tác nhạc để

Bài 11: Triển khai nhạc để bằng kỹ thuật phỏng diễn.

Bài 12: Triển khai nhạc để bằng kỹ thuật chuyển tiến.

Bài 13: Triển khai nhạc đề bằng kỹ thuật đảo lớn.

Bài 14: Triển khai nhạc đề bằng kỹ thuật đổi thang âm.

Bài 15: Triển khai nhạc đề bằng kỹ thuật biến cải.

BÀI 10 SÁNG TÁC NHẠC ĐỀ

- 52. Tương quan giữa về xướng và về đáp trong nhạc đề:
 - A. Xướng xong, dùng ngay vế xướng để đáp.

Ví dụ:

- X. Trên trời có mấy vì sao?
- Đ. Trên trời có bảy vì sao.

Ví dụ: bài GIẢI PHÓNG QUÂN của nhạc sĩ Phan Huỳnh Điểu..

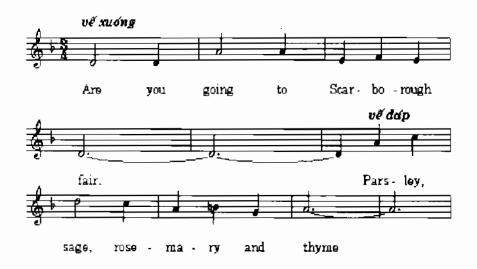

B. Không lấy xướng để đáp.

Ví du:

- X. Trên trời có mấy vì sao?
- Đ. Ba sao nhấp nháy, bốn sao ẩn mình.

Ví dụ: bài SCARBOROUGH FAIR

53. Có 3 loại quy trình sáng tác nhạc để như sau:

A. Chưa có gì trong dầu:

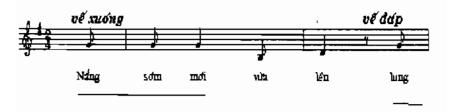
- Tìm đề tài. Ví dụ: Nắng sớm.
- Tìm cảm xúc. Ví dụ: tiếp xúc trực tiếp một buổi nắng sáng, hay tìm trong ký ức về nắng buổi sáng để tìm cảm xúc về nắng sớm ra sao.
- Sáng tác lời văn. Sáng tác thơ hay văn vần tả cảm xúc của mình đối với nắng sớm. Thử nêu một dần chứng tam:

[&]quot;Nắng sớm mới vừa lên,

lung linh trong khe lá. ta uống lấy bình yên, rợp trời xanh là lạ".

Chia câu văn đầu tiên thành 2 vế. Ví dụ: "Nắng sớm vừa lên, lung linh trong khe lá.

Phổ nhạc thành vế X và về Đ.
 Ví dụ: lấy vế xuóng làm vế đáp.

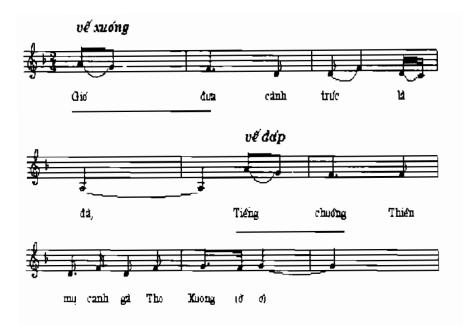

B. Đã có lời văn trong đầu:

- Chia lời văn làm 2 vế.
- Phổ nhạc thành vế X và vế Đ.

Ví dụ: một câu ca đao quen thuộc..

C. Đã có sẵn bản văn mượn của người khác:

- Lấy câu văn đầu tiên chia thành 2 vế.
- · Phổ nhạc thành vế X và vế Đ.

Ví dụ: bài thơ HỔ NHỚ RỮNG của thi sĩ Thế Lữ.

Ta sống mãi trong tình thương nổi nhớ thuổ tưng hoành hồng bách những

ngaly sura.

Bài tập 10

- 1. Bạn hãy làm 2 nhạc đề, một nhạc đề theo kiểu **lấy vế** xướng để dáp, một nhạc đề theo kiểu **không lấy** xướng để dáp.
- 2. Bạn hãy làm một nhạc đề theo kiểu A.
- 3. Bạn hãy làm một nhạc đề theo kiểu B.
- Bạn hãy làm một nhạc đề theo kiểu C.
 Tất cả phải dựa trên cảm xúc có thật.

BÀI 11 TRIỂN KHAI NHẠC ĐỀ BẰNG KỸ THUẬT PHỎNG DIỄN

54. PHONG DIỄN: là lặp lại nhạc để lần nữa nhưng ở một bình diện khác: cao hơn, hay thấp hơn.

Ví dụ: bài GIẢI PHÓNG MIỀN NAM của nhạc sĩ Huỳnh Minh Siêng.

Bài GIÀ TÙ DĪ VÃNG của nhạc sĩ Nguyễn Đức Trung.

55. Công dụng của PHONG DIỄN:

- Làm cho nhạc để dài ra hơn.
- Làm cho nhạc đề vừa dài ra vừa có tính thuần nhất (giống nhau vì lặp lại) và thay đổi (ở đô cao hơn hay thấp hơn, nên nghe có chút gì đó mới lạ).
- Đánh nổi nhạc đề, và tạo ấn tượng.

56. Có 2 loại PHÓNG DIỀN:

Phóng diễn nghiêm khắc.

Ví dụ: bài LE COQ EST MORT nhạc thiếu nhi Pháp

Phỏng diễn lơi lỏng.

Ví dụ: bài TẠM BIỆT CHIM ÉN của nhạc sĩ Trần Tiến.

- 57. Nhac đề đầu tiên là nhac đề chính, những nhac đề phỏng diên được xem là những nhac đề phụ
- 58. Phóng diễn có thể lúc ở bè này, khi ở bè khác trong những bài 2, 3, 4 bè.

- 59. Muốn phỏng diễn bao nhiều lần cũng được.
- 60. Muốn phỏng diễn cao hơn nhạc đề chính, hay thấp hơn nhạc đề chính, và cao bao nhiều, thấp bao nhiều... đều tùy ý nghệ sĩ thấy cần.
- 61. Lời văn trong những nhạc đề phỏng diễn có khi giống hoặc thường không giống lời văn trong nhạc đề chính.
- 62. Phóng diễn ngay sau nhạc đề chính hay sau đó một vài ý nhạc cũng được.

Ví dụ: xem lại bài TẠM BIỆT CHIM ÉN của nhạc sĩ Trần Tiến trong ví dụ ở số 55. Hay các ví dụ sau:

Bài THE LONGEST DAY

Bài THE SOUND OF SILENCE

Bài tạp 11

- 1. Bạn hãy làm 10 nhạc để đậm đà cảm xúc, rồi phỏng diễn nghiêm khắc 3 lần cho mỗi nhạc đề.
- 2. Bạn hày làm 10 nhạc đề đậm đà cảm xúc, rồi phỏng diễn lơi lỏng 3 lần cho mỗi nhạc đề.

BÀI 12 TRIỂN KHAI NHẠC ĐỀ BẰNG KỸ THUẬT CHUYỂN TIẾN

63. CHUYỂN TIẾN: là

a/ Lặp lại trọn nhạc đề chính, hay chỉ lặp lại một vế của nhac đề chính.

b/ Vừa lặp lại vừa chuyển dần lên liền bậc 2 lần, hay chuyển dần xuống liền bậc 2 lần.

c/ Tổng cộng lặp lại tối đa chỉ 3 lần.

Ví dụ: bài HÃY YÊU NHƯ CHƯA YỀU LẪN NÀO của nhac sĩ Lê Hưu Hà.

khi em hay giện hớn để cho anh quên đi ngày đãi

- 64. Công dụng của CHUYỂN TIẾN:
 - Làm cho nhạc để dài ra hơn.
- Làm cho nhạc đề vừa dài ra, vừa có tính thuần nhất (lặp lai), và tính thay đổi (thay đổi bình diện cao thấp).
- Tô đậm nội dung hay ý nghĩa hoặc cảm xúc của nhạc đề tối đa, gây sư chú ý.
- 65. Chuyển tiến **buộc lặp lại nhạc để cách nghiêm khắc** chứ không được lơi lỏng. Tuy nhiên cũng có nhiều trường hợp lơi lỏng.

Ví dụ: bài VÀO HẠ của nhạc sĩ Lê Hựu Hà

- 66. Sau nhạc đề chính, nếu muốn thì phải chuyển tiến lập tức mà không được trì hoãn.
- 67. Chuyển tiến phải ở một bè, không được bè này một lần bè kia một lần...
- 68. Chuyển tiến trong một ca khúc thường phải có 2 vu, mòt vụ lên, và sau một lúc thì phải có một vụ xuống, hay ngược lại. Tuy vậy, nhạc trẻ hôm nay tổ ra không lưu ý giữ quy tắc này.

- 69. Gặp vụ chuyển tiến lên, người diễn tấu phải diễn nhạc sắc Crescendo (lớn dần), gặp vụ chuyển tiến xuống, người diễn tấu phải diễn bằng nhạc sắc Decrescendo (nhó dân).
- 70. Nên dùng một "cái gì" ngắn để chuyển tiến, ví dụ mót nhạc đề thật ngắn, một vế nhạc ngắn (trường hợp nhạc để đã khá dài), hoặc một nhạc tố (vài ba dấu nhạc của vế nhạc, nếu trường hợp nhạc đề lẫn vế nhạc khá dài, không thể lấy làm chuyển tiến được). Nếu dùng một câu nhạc dài để chuyển tiến, không tạo được nhiều hiệu quá.

Bài tập 12

 Bạn hãy làm 10 nhạc đề có cảm xúc, rồi chuyển tiến 2 vu (vu lên và vu xuống) cho mỗi nhạc đề.

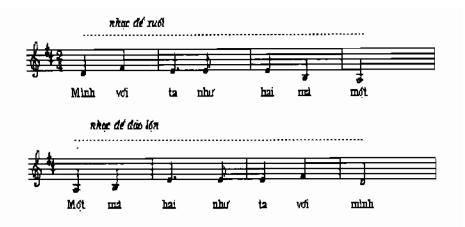
BÀI 13 TRIỂN KHAI NHẠC ĐỀ BẰNG KỸ THUẬT ĐẢO LỘN

- 71. ĐẢO LỘN: là lộn ngược nhạc đề bằng một trong 2 cách sau:
- Đảo lộn nhạc đề: tức lộn ngược nguyên cả một nhạc để sao cho đầu thành đuôi và đuôi thành đầu.
 - Đảo lộn quãng: tức lộn ngược từng quãng trong nhạc đề, ví dụ nhạc đề có quãng 3 lên thì nhạc đề dảo lộn sẽ lộn thành quãng 3 xuống...

a/ Có thể bắt đầu bằng dấu nhạc của nhạc đề;

b/ Hay bắt đầu bằng một dấu nhạc nào khác cũng được.

Ví dụ: bài MÌNH VỚI TA, của nhạc sĩ Bảo Châu, đảo lòn nhạc đề.

Ví dụ: bài CÒN NHIỀU ĐIỀU MUỐN NÓI của nhạc sĩ Ngọc Kôn, đảo lộn quãng kiểu a/

Ví dụ: bài NGƯỜI ĐÃ ĐI QUA của nhạc sĩ Bảo Châu, đảo lộn quảng kiểu b/

nhạc để chính có quống mấy đi lên, hoặc đi xuống

nhan để phụ đào lớn: lập lại quống ấy đi xướng, hoặc đi lên ngược lại

72. CÔNG DỤNG CỦA ĐẢO LÔN NHẠC ĐỀ:

- Làm cho nhạc đề dài thêm.
- Vừa làm cho nhạc đề dài hơn vừa có tính thuần nhất (lấy nhạc đề hay quãng trong nhạc đề mà lộn ngược) và có tính thay đổi (nghe giống như một ý nhạc mới).
- Nhạc đề phụ (lộn ngược này) thường dùng cho nội dung tương phản, đối nghịch lại với nội dung nhạc đề chính.

Ví dụ: câu văn "tuy xa mà gần" và "tuy gần mà xa".

73. Có thể đảo lộn ngay hay một thời gian sau mới đảo lộn cũng được.

Ví du: bài ĐẤU VẾT THỜI GIAN của nhạc sĩ Bảo Châu.

Bài tấp 13

- Bạn hãy làm 10 nhạc đề có cảm xúc, rồi đảo lộn cả nhạc đề (kiểu 1) cho mỗi nhạc đề.
- 2. Bạn hãy làm 10 nhạc đề bắt nguồn từ cảm xúc, rồi đảo lộn quãng (kiểu 2a, hay 2b cũng được) cho mỗi nhạc đề.

BÀI 14 TRIỂN KHAI NHẠC ĐỀ BẰNG KỸ THUẬT ĐỔI THANG ÂM

74. ĐỔI THANG ÂM: là chuyển toàn bộ nhạc đề sang thang âm khác.

75. ĐỔI SANG THANG ÂM NÀO?

a/ Đổi sang một trong 5 thang âm "em họ" gần.

Ví dụ: nhạc đề đang ở thang âm C, có 5 thang âm em họ gần sau đây:

- Am (là em liên đới vì cùng hóa biểu trắng).
- G & Em (là em kế cận vi hóa biểu 1 dấu thăng, trên hóa biểu thang âm C một dấu hóa).
- **F** &**Dm** (là em kế cận vì hóa biểu 1 dấu giáng, dưới hóa biểu thang âm C một dấu hóa).

b/ **Đổi sang thang âm "em đối thể"**. Mỗi thang âm có một thang âm "em đối thể".

Ví dụ: thang àm C, có Cm là em đối thể, Am có A là em đối thể.

Tóm tắt, thang âm C có 5 em họ gần: Am, G, Em, F, Dm, 1 em họ xa: Cm.

Theo đó, thang âm Am có 5 em họ gần: C, G, Em, F, Dm, 1 em ho xa: A

Ví dụ: bài QUỐC TÈ CA của nhạc sĩ Pierre Degeyter.

76. CÔNG DUNG CỦA ĐỔI THANG ÂM

- Làm cho nhạc đề dài hơn.
- Làm cho nhạc để vừa dài vừa có tính thuân nhất (lặp lại nhạc để nhưng ở bình diện khác), và tinh thay đổi (tao màu sắc mới).
- Đánh nổi nhac đề, và làm cho nhạc đề trở nên phong phú đa dạng.
- 77. Có thể đổi nhạc đề ngay, hay sau một thời gian mới đối.

Ví dụ: bài RU TA NGẬM NGÙI của nhạc sĩ Trịnh Công Sơn, đổi thang âm sau một thời gian dài.

- 78. Đổi nhạc đề khác phỏng diễn ở chỗ:
- ĐỐI THANG ÂM phải ghi hóa biểu mới của thang âm đang nhấm tới.
 - PHONG DIÊN thì không thay đổi hóa biểu, mà chỉ giữ hóa biểu của thang âm mà nhạc đề chính đang ở.
 - Tuy nhiên, có một số trường hợp đúng là ĐỐI THANG ÂM, nhưng vì nhạc đề không chứa chấp những dấu nhạc đặc biệt của thang âm (tức dấu bị hóa) khiến nghe vừa có vẻ là đổi thang âm "em họ gần", vừa có vẻ phỏng diễn. Lúc đó phải lấy hòa âm mà xét; nếu dùng hòa âm vẫn chưa ngã ngũ, người ta được phép tùy hoàn cảnh mà lựa chọn cho đó là ĐỔI THANG ÂM hay đó là PHONG DIỄN.

Ví dụ: bài SARABANDE của nhạc sĩ G.F. Haendel (1685-1759).

Bài tập 14

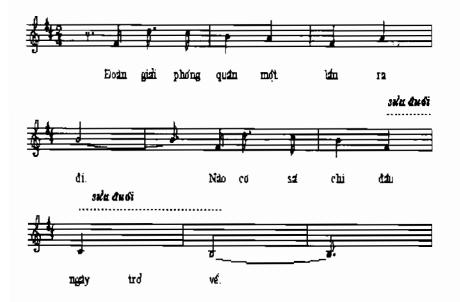
1. Bạn hãy làm 10 nhạc đề có cảm xúc, rồi đổi lần lượt sang 5 thang âm em họ gần, và 1 thang âm em họ xa cho mỗi nhạc đề.

BÀI 15 TRIỂN KHAI NHẠC ĐỀ BẰNG KỸ THUẬT BIẾN CẢI

79. BIẾN CẢI: là sửa nhạc đề đôi chút

- 80. Các nhạc sĩ thiên tài sử dụng nhiều kiểu biến cải (hơn 20 kiểu), chúng ta thử đề cập vài ba kiểu thông dụng.
 - Kiểu 1: sửa đuôi theo ý muốn.

Ví dụ: bài GIẢI PHÓNG QUÂN của nhạc sĩ Phan Huỳnh Điểu.

Kiểu 2: Thêm dấu nhạc giống.
 Ví dụ: bài NÕI NIỀM của nhạc sĩ Ngọc Kôn.

Kiểu 3: bớt dấu nhạc giống.
 Ví dụ: bài RIVER OF BABYLON của ban nhạc Boney M.

• Kiểu 4: Đổi nhịp điệu đôi chút.

Ví du: bài CHIQUITITA của ban nhạc Abba

Kiểu 5: Thay thế một quãng đặc biệt.
 Ví du: bài THE SHADOW OF SMILE

81. CÔNG DỤNG CỦA BIẾN CẢI:

- Làm cho nhac đề dài thêm.
- Làm cho nhạc để vừa dài, vừa có tính thuần nhất (vẫn còn nghe ra nhạc để chính) và tính thay đổi (nghe khác hơn chút ít).

- Phụ họa, giải thích, bổ túc cho nhạc để chính.
- Tiện cho việc viết lời 2, 3, 4... dưới cùng một giai điệu.
- 82. Có thể biến cải ngay, nhưng có thể một lúc sau khi nghe vài nhạc đề phụ khác.

Bài tập 15

Bạn hãy làm 10 nhạc đề đậm đà cảm xúc, rồi lần lượt biến cải theo 5 kiểu đã mô tả cho mỗi nhạc đề.

PHẦN III SÁNG TÁC ĐOẠN.

Bài 16: Mô hình đoạn loại I: "Lặp lại nguyên vẹn một nhạc đề".

Bài 17: Mô hình đoạn loại I: "Lặp lại một nhạc đề nhưng có sửa đổi".

Bài 18: Mô hình đoạn loại I: "Chỉ lặp lại nét đặc trưng trong nhạc đề".

Bài 19: Mô hình đoạn loại II. Bài 20: Mô hình đoạn loại III.

BÀI 16

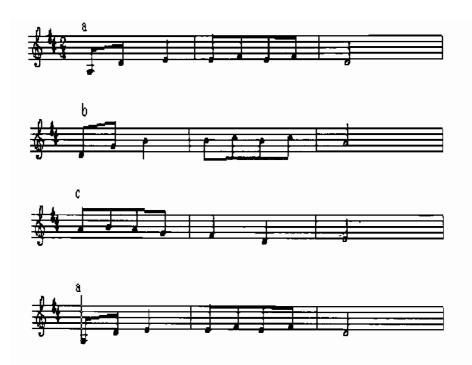
MÔ HÌNH ĐOẠN LOẠI I "LẶP LẠI NGUYÊN VỆN MỘT NHẠC ĐỀ"

- 83. Sau khi đã nắm vững kỹ thuật sáng tác và triển khai nhạc đề, ta bắt đầu sáng tác đoạn. Việc sáng tác đoạn chẳng qua chỉ là triển khai nhạc đề cho lớn ra hơn để trở thành đoan nhạc mà thôi.
- 84. Nên nhớ, đoạn nhạc do đoạn văn quyết định. Một đoạn thơ, hay một đoan văn vần thông thường có 4 câu văn.
- Bạn đọc đi đọc lại nhiều lần câu văn thứ 1 để này sinh ra nhạc cho phù hợp, gọi đó là <u>nhac đề a.</u>
- Tiếp tục đọc câu văn thứ 2 nhiều lần để nảy sinh ra nhạc, rồi gọi đó là <u>nhac đề b</u>.
- Tiếp tục đọc câu văn thứ 3 nhiều lần để này sinh ra nhạc, rồi gọi đó là nhac đề c.
- Câu văn thứ 4 không làm như 3 câu văn trên, nhưng rán ép nó vào nhạc đề a, hay b, hay c, để toàn thể đoạn nhạc tương lai đã có tính thay đổi, thì bây giờ cũng phải có tính thuần nhất (do có một câu được lặp lai nguyên ven).

Làm được vậy, ta sẽ có đoạn nhạc với **MÔ HÌNH ĐOẠN** LOẠI I: LẶP LẠI NGUYÊN VỆN MỘT NHẠC ĐỀ" được gọi là:

 Mô hình abca (nếu cáu văn thứ 4 phổ bằng chính giai điều của câu văn thứ 1).

Ví du:

- Mô hình abcb (nếu câu văn thứ 4 phổ bằng chính giai điệu của câu văn thứ 2).

Ví dụ:

 Mô hình abcc (nếu câu văn thứ 4 phổ bằng chính giai điệu của câu văn thứ 3).

Ví dụ:

85. Từ quy tắc trên, sẽ có những MÔ HÌNH ĐOẠN LOẠI I: "LẶP LẠI NGUYÊN VỆN MỘT NHẠC ĐỂ" có tên:

- aabc.
- abac.
- abbc.
- abcb.
- abcc.
- abab.
- abbb.
- · abaa...

86. Trong giai đoạn này, chưa có mô hình **abcd**, vì mô hình này có tính thay đổi mà không có tính thuần nhất, sẽ phản nghệ thuật (xem lai số 10 ở bài học 2).

- 87. Việc ép câu văn nào đó hát theo nhạc đề của câu văn khác, khởi đầu khó, nhất là bản văn của người khác (nếu bản văn của mình, sửa lời chút ít sẽ không có vấn đề), nhưng ta có 2 cách giải quyết:
 - Không sửa lời: nếu ta thật khéo léo xoay trở.
- Thích ứng nhạc và lời: rất linh động uyển chuyển khi ta học đến bài học số 28 sau này.
- 88. Sau đây trưng vài ví du về các mô hình:

Ví dụ: bài THÀ LÀM HẠT MƯA BAY của nhạc sĩ Thanh Tùng, thuộc mô hình **abac**.

Ví dụ: bài THƯƠNG NHAU NGÀY MÙA của nhạc sĩ Nguyễn Trung Cang, thuộc mô hình **abab**.

ngũng héo hất thuông người về buổt giá trên đường xa

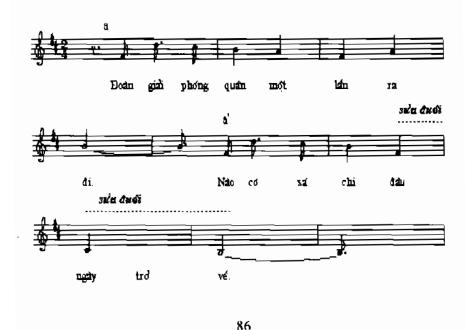
Bài tập 16

Bạn hây làm 10 nhạc đề với cảm xúc, rồi triển khai thành đoạn theo **mô hình loại I: "lặp lại nguyên vẹn một nhạc đề"** cho mỗi nhạc đề.

BÀI 17 MÔ HÌNH ĐOẠN LOẠI I: "LẶP LẠI NHẠC ĐỂ NHƯNG CÓ SỬA ĐỔI"

- 89. Khi không thể nào "lặp lại nguyên vẹn nhạc đề", ta có cách khác: "LẶP LẠI NHẠC ĐỀ NHƯNG CÓ SỬA ĐỔI". Có mấy cách sửa đổi sau:
- Sửa đổi bằng những kiểu biến cải (xem lại số 78 bài học 15).

Ví du:

- Sửa đổi kiểu phỏng diễn (xem lại số 55 bài học 11). Ví du:

- Sửa đổi kiểu chuyển tiến (xem lại số 61 bài học 12). Ví $d\psi$:

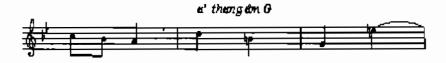
- Sửa đổi kiểu đảo lộn (xem lại số 69 bài học 13). Ví $d\mu$:

- Sửa đổi kiểu đổi thang âm (xem lại số 73 bài học 14). Ví dụ:

- 90. Nhạc đề được sửa đổi sẽ được đánh dấu phẩy, ví dụ: a', b', c'.
- 91. Nhờ vậy, ta sẽ có những mô hình như sau:
 - abca'.
 - · aba'c.
 - aa'bc.
 - abcb'.
 - abb'c.
 - abcc'...
- 92. Sau đây là vài ví dụ để bạn rõ thêm

Ví dụ: bài BÊN EM LÀ BIỂN RỘNG của nhạc sĩ Bảo Chấn, theo mô hình **aa'b**

Ví dụ: bài NỗI NHỚ DỊU ÊM của nhạc sĩ Bảo Chắn, thuộc mô hình **aa'bb'**.

Ví dụ: bài BÔ CÂU KHÔNG ĐƯA THƯ của nhạc sĩ Nguyễn văn Hiên, viết theo mô hình **aba'c**.

Bài tập 17 Bạn hãy làm 10 nhạc đề đầy cảm xúc, rồi triển khai thành đoạn theo **mô hình loại I: "lặp lại một nhạc đề nhưng có sửa đổi"** cho mỗi **nhạc đề**.

BÀI 18 MÔ HÌNH ĐOẠN LOẠI I: "CHỈ LẶP LẠI NÉT ĐẶC TRƯNG TRONG NHAC ĐỀ"

- 93. Có thể có mô hình được mệnh danh là mô hình "trí thức": "CHỈ LẶP LẠI NÉT ĐẶC TRƯNG TRONG NHẠC ĐỀ", vì mô hình này đòi người thưởng thức phải chú ý lắng nghe mới thấy nó đúng nguyên tắc và thẩm mỹ.
- 94. Nghĩa là 4 nhạc đề **abcd** nghe tưởng như lạ lẫm, không tương quan gì với nhau, không tạo tính *thuần nhất*. kỳ thực cả 4 hay từng 2 nhạc đề có diểm giống nhau:
- Giống nhau một quãng nhạc nào đó ở vị trí nhất định trong câu.

Ví dụ:

- Giống nhau nhịp điệu.

Ví dụ:

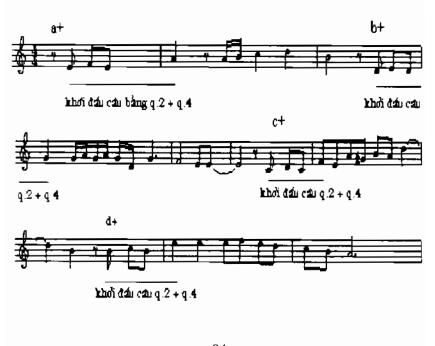

b+ do cứng nhi p điệu như a+

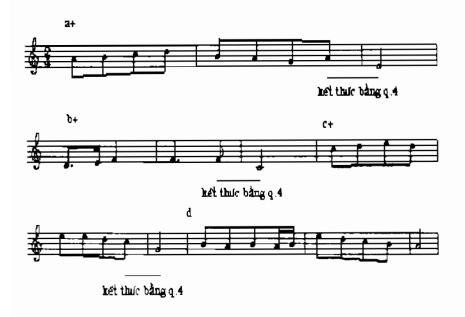
- Giống nhau lối mở đầu câu.

Ví dụ:

- Giống nhau lối kết thúc câu.

Vi du:

95. Vì có điểm giống nhau, nén người ta đặt tên bằng cách thêm dấu cộng (+) hay dấu nhân (x). hoặc một ký hiệu gì giúp dễ phân biệt như:

- $\cdot a + b + c + d + \cdot$
- -a+bx c+dx
- -a+b+c d+
- -a b+c d+.

v.v...

96. Vài ví dụ:

Ví dụ: bài TÌNH THÔI XÓT XA của nhạc sĩ Bảo Chấn, co một đoan ngặn viết theo mô hình **a+b+**.

Bài tập 18 Bạn hãy làm 10 nhac đề, rồi triển khai thành đoạn theo mô hình loại I: "chỉ lặp lại nét đặc trưng của nhạc đề".

BÀI 19 MÔ HÌNH ĐOẠN LOẠI II

97. MÔ HÌNH ĐOẠN LOẠI II: là mô hình đoạn ngắn hơn, hoặc dài hơn 4 câu văn (4 nhạc đề), có thể đoạn chỉ có 2 câu (2 nhạc đề), 3 câu (3 nhạc đề), 5 câu (5 nhạc đề), 6 câu (6 nhạc đề), 7 câu (7 nhạc đề).

98. Với những đoạn bất thường như thế, có thể áp dụng những gì đã làm đối với đoạn 4 câu (thông thường).

A. Lặp lại nguyên vẹn một nhạc đề:

- aa, aba, abcda, abcdea, abcdab...

Ví dụ: bài BÌNH CA của nhạc sĩ Phạm Duy

B. Lặp lại có sửa đổi:

- aa', aba', abcda', abcdea', abcda'b'...

Ví dụ: bài ME YÊU của nhạc sĩ Phương Uyên

Anh sao dem cho con sang son la Me yeu. Khuc hat

ru contronggiac mola Me you. Me là canh chim cho con bay that xa

Me suổi ấm cho tẩm hồn con Me you Dất con

di qua bao nổi đau là. Mẹ, yêu Tiếng con yêu gọi tên sướt đời là. Mẹ

you, Me dùng maira di cho con mố cói ởi Me vou.

C. Lặp lại nét đặc biệt:

- a+, b+, ab+, c+, a+, b+, cx, dx, ex...

Ví dụ: bài CON GÁI BÂY GIỜ của nhạc sĩ Quốc Hùng.

99. Đoạn bất thường dành cho những đoạn thơ hay văn tự do, có tính ngẫu hứng, phóng khoáng...

Vi dui: baøi ANH BA HÖNG cuûa nhaïc só Traàn Kieát Tuôøng

100. Vài ví dụ:

Ví dụ: bài EM OI HÀ NỘI PHỐ của nhạc sĩ Phú Quang, viết theo mô hình **a+ b+ c c' d e f g f g'**

Bài tập 19 Bạn hãy sáng tác 5 đoạn theo mô hình loại II và ghi rõ các nhạc đề.

BÀI 20 MÔ HÌNH ĐOẠN LOẠI III

101. Ngoài những loại đoạn kể trên, còn có những loại đoạn dài hơn 7 câu trở lên, gọi là loại đoạn III.

102. Những loại đoạn này vì quá nhiều nhạc đề, nên người ta gom cứ 2 nhạc đề nhỏ lại thành 1 nhạc đề lớn. Mỗi nhạc đề lớn gọi là nhạc đề "dài hơi", và ghi bằng ký tự: A, B, C. D...

103. Thực tế cũng không có gì phức tạp hay mới mẽ so với những gì đã học. Ta có những mô hình sau:

- ab, cd, ab, ef được ghi bằng:

A B A C.

- ab, cd, ae, fg được ghi bằng:

A B A' C.

- ab, cb, de, fb được ghi bằng:

A+ B+ C D+, v.v...

Ví dụ: bài TIẾNG CHÀY TRÊN SỐC BOMBO của nhạc sĩ Xuân Hồng đoạn I viết theo mô hình A (aa') B (a+ b+ c+ d)

104. Những đoan bất thường với những mô hình chứa các nhạc đề "dài hơi" như vừa mô tả, dùng cho những đoạn thơ, văn quá dài. Chỉ có cách này mới làm cho chúng trở nên trật tư đầu vào đó được.

105 Tới đây có thể tóm tắt:

- Ca khúc là "bản văn được xướng lên thành cung ca điệu nhạc", nên ca khúc tùy thuộc vào bản văn.
- Kích thước và hình dáng của bản văn quyết định nên kích thước và hình dáng của ca khúc.
- Các mô hình đã học nhằm đáp ứng cho mọi loại bản văn.

- Nghệ sĩ được quyền tự do chọn mô hình đoạn nào mình thấy thích hợp, đó chính là tính tự do, thông minh, và cảm nhận riêng của mình được thể hiện.
- Những mô hình đoạn ghi trên, hay viết ra ví dụ, chỉ tạm nêu ra ít để dẫn chứng cho quy tắt cấu tạo đoạn, còn biết bao nhiều là mô hình khác nữa sẽ do nghệ sĩ với trí tưởng tượng dồi dào nghĩ ra thêm.

Bài tập 20

Bạn hãy sáng tác 5 đoạn theo **mô hình đoạn loại III** để thực hành bài học trên.

PHẦN IV SÁNG TÁC CA KHÚC.

Bài 21: Hình thế ca khúc. Bài 22: Ca khúc các loại.

BÀI 21 HÌNH THỂ CA KHÚC

106. HÌNH THỂ CA KHÚC thông dụng có 2 đoạn:

- Đoan điệp khúc (hoặc chỉ gọi là đoạn I):
 - Ngán.
 - Dễ hát.
 - Nội dung nhẹ chủ ý hô hào, tuyên tín, hoan hô, kêu gào, van xin...
 - Một lời ca được hát đi hát lại nhiều lần (điệp: lặp đi lặp lại, liền miệng).
 - Đơn giản.
 - Thường dành cho đám đông hát chung.
- Đoạn tiểu khúc hay phiên khúc (hoặc chỉ gọi là đoạn II):
 - Dài.
 - Khó hát.
 - Nội dung nặng chủ yếu diễn tả, kể lể, tâm sự, miêu tả chi tiết.
 - Nhiều lời ca dưới một giai điệu (phiên: lần lượt, trở lại), phức tạp.
 - Thường dành cho một người hát cốt diễn tả được mọi tình tiết.

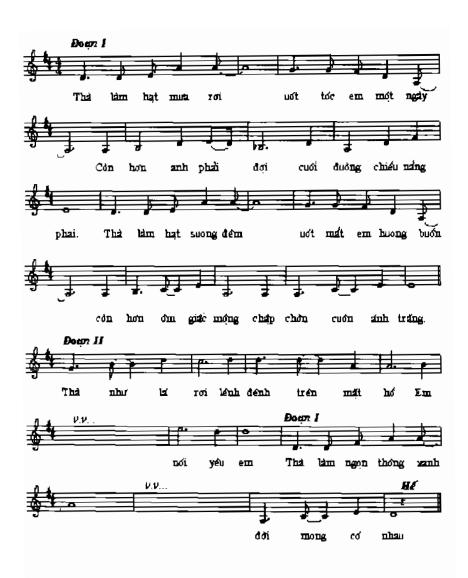
107. Hai đoạn phải tương phản hoặc đối chọi nhau như đã kể chi tiết ở trên, sẽ tạo ra sự thay đổi làm nổi bật nhau; để thêm phần tương phản, nghệ sĩ có thể củng cố bằng dùng những kỹ thuật khác như tạo tốc độ (tempo) khác nhau,

thang âm khác nhau, hòa âm đánh nổi, nhịp điệu đối nghịch, số nhịp chọi nhau...

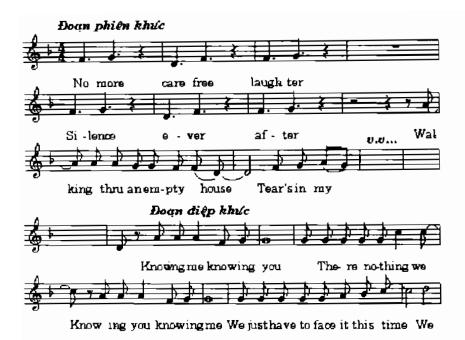
108. Có nhiều cách trình bày *hình thể ca khúc*, ví dụ 3 cách sau:

- Cách 1: phiên khúc - điệp khúc - phiên khúc.

Vì dui: baoi THAO LAOM HAÏT MOA BAY aâm nhaic cuûa nhaic só Traàn Thanh Tuong, lôoi cuûa Lyù Thieän Ngoä.

 Cách 2: phiên khúc + điệp khúc.
 Ví dụ: bài KNOWING ME KNOWING YOU của ban nhac Abba.

Cách 3: điệp khúc – phiên khúc.
 Ví dụ: bài CHRISTMAS SONGS dân ca quốc tế.

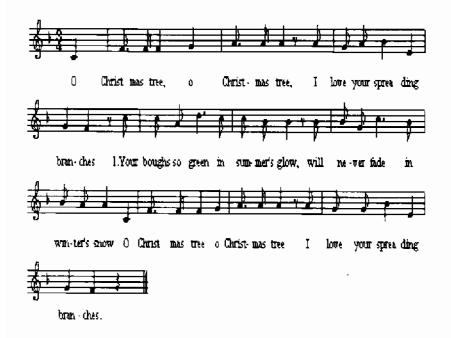

Bài tập 21 Bạn hãy sáng tác 3 ca khúc 2 đoạn như đã mô tả.

BÀI 22 CA KHÚC CÁC LOẠI

109. Hình thể ca khúc có thể chỉ có 1 đoạn duy nhất như trường hợp các ca khúc dành cho thiếu nhi; hay có tới 3 đoạn, 4 doạn... như trường hợp các ca khúc dành cho một đề tài phải diễn tả dài, hay đề tài có tính kể chuyện, tự bạch như các ca khúc trữ tình hôm nay đang thịnh hành trong giới trẻ.

Ví du: bài THE CHRISTMAS TREE (O Tannenbaum) dàn ca Đức, chỉ một đoan.

110. Dù ngắn, dù dài, vẫn tuân thủ quy tắc sáng tác đoạn ta đã học vừa qua, vì độ dài ngắn của ca khúc chẳng qua chi là việc ráp nối đoạn lại với nhau.

Bài tập 22 Bạn hãy sáng tác 3 ca khúc gồm có 3 đoạn.

PHẦN V TÔ ĐIỂM CHO CA KHÚC.

Bài 23: Nhịp điệu trong ca khúc.

Bài 24: Thang âm dùng trong ca khúc.

Bài 25: Dấu lặng trong ca khúc.

Bài 26: Chuyển động và tốc độ của ca khúc.

Bài 27: Tô điểm ca khúc và vấn đề ngôn ngữ tô điểm.

Bài 28: Thích ứng ca từ (lời ca).

Bài 29: Viết cho ai hát? Hay tầm cữ của ca khúc.

Bài 30: Cao trào của một ca khúc.

Bài 31: Tính độc đáo.

Bài 32: Tính dân tộc VIỆT NAM.

Bài 33: Cách ghi chép một ca khúc.

Bài 34: Có nên ghi tiết điệu và hợp âm không?

Bài 35: Cách đặt tên cho ca khúc.

Bài 36: Tên tác giả.

BÀI 23 NHỊP ĐIỆU TRONG CA KHÚC

- 111. Nhịp điệu còn phong phú hơn cả giai điệu, chẳng thế mà châu Phi tồn tại một thứ âm nhạc duy nhịp điệu, đã mê hoặc giới trẻ Mỹ, từ đó, biến tấu hay khơi nguồn ra những trào lưu nhạc Jazz, Agogo, Surf, Soul, Disco, cho đến nhạc Rap ngày nay.
- 112. Thử làm một trò chơi nhỏ: lấy **một giai điệu** với 5, 7 dấu nhạc, lần lượt thay đổi trường độ của hết dấu nhạc này đến dấu nhạc khác, sẽ cho ra biết **bao nhiêu là nhịp điệu** mới

Ví dụ chỉ 5 dấu nhạc: đồ, rê, mi, fa, sol mà thôi

Chính vì vậy, nói: **nhịp điệu là sức sống của giai** điệu, là hơi thở của giai điệu, quả không ngoa.

113. Điều đáng nói, nhịp điệu của một giai điệu (hay của một ca khúc, hoặc bất kỳ tác phẩm âm nhạc nào khác) luôn khởi phát, phản ảnh, vừa là khuôn đúc mà cũng vừa là sản phẩm của nhịp điệu con người nhạc sĩ, người sáng tác nên giai điệu đó. Vì mỗi người có một nhịp điệu riêng, nhịp điệu này cô đúc từ nhịp điệu sinh học, nhịp điệu hoạt động của tinh thần, nhịp điệu cử động của thể xác, nhịp điệu của sinh hoạt thường nhật giữa xã hội, của tiếp xúc... tất cả tao thành một tổng thế nhịp điệu rất rieng của mỗi người không ai giống ai. Ví dụ: nhìn thấy một người đi từ xa đến, tuy chưa thấy rõ diện mạo, nhưng tôi biết ngay đó là anh bạn của tôi qua cái "tướng" (nhịp điệu) của anh ta; hay, chỉ với một cách với tay cẩm ly nước đưa lên miệng uống, đã chẳng ai giống ai.

- 114. Nói cách khác, nếu ở giai điệu, tác giả còn có thể "đóng kịch", che giấu hay ngụy trang mình, thì ở nhịp điều, tác giả không thể phủ nhận những dấu ấn rất riêng của chính mình.
- 115. Ngoài ra còn có một loại nhịp điệu nữa, nhịp điệu này do bản văn: từng từ, hay từng cụm 2 từ, cụm 3 từ... khiến mỗi bản văn hiển hiện một nhịp điệu-ngôn ngữ riêng, tuy vậy, nhịp điệu của tác giả cũng bao phủ lồng chụp lên tất cả.
- 116. Từ khái niệm trên, ta đi đến nhận định một số điều nên giữ và một số điều nên tránh trong khi sáng tác nhịp điệu cho một ca khúc:

A. NÊN GIỮ:

- Nhịp điệu phải phản ảnh trung thực bản văn.
- Hợp lý cho hơi thở ca sĩ.
- Nên thử đi thử lại nhiều thứ nhịp điệu cho đến khi thấy ưng ý nhất.

B. NÊN TRÁNH:

• Nhịp điệu không tự nhiên: ví dụ dùng nhiều quá những chùm dấu bất thường như liên 3 (nhiều liên 3 theo nhau sẽ trở thành nhịp kép), liên 2 (nhiều liên 2 theo nhau sẽ trở thành nhịp đơn). đảo phách (nhiều đảo phách trở nên thiếu trong sáng trong toàn tác phẩm), nghịch phách (nhiều nghịch phách quá sinh "nắc cuc")...

Ví dụ: những khinh xuất sau đây nên tránh:

Cắt đôi một cụm từ, ví dụ: "yêu... thương". "chúng...
ta phải gắn.. bó".

Ví dụ: những bất cẩn nên tránh sau đây:

- Khởi đầu ca khúc và trước khi kết thúc ca khúc. không nên hối hả.
- Những từ đơn như: tôi, yêu, sống, trời... hoặc gặp những từ đặc biệt ít nghe, không nên dùng âm

hình quá nhỏ, làm người thưởng thức không kịp nghe, hóa ra khó hiểu nội dung tác phẩm.

Ví dụ: những sơ sót nên tránh như sau:

toat lên từ hốn đất đất rất linh thiêng ngàn liệt sĩ chết thát hùng anh

 Nhịp điệu phải để diễn tả, chứ không bắt chước, mô phỏng, khoe khoang trình độ hay theo thời trang.

Bài tập 23

Bạn hày sáng tác 3 ca khúc, với nhịp điều co chủ ý khởi phát từ con người va bản văn

BÀI 24 THANG ÂM DÙNG TRONG CA KHÚC

117. THANG ÂM là xương sống của một tác phẩm âm nhạc nói chung, ca khúc nói riêng.

một thang âm tiêu biểu trong tự nhiên

118. Mỗi dân tộc có âm nhạc riềng nên có thang âm riêng (vì thang âm là mẫu mã của một nền âm nhạc).

119. Tuy vậy chỉ thang âm thôi, chưa đủ để nói lên dân tộc tính của dân tộc sản sinh ra thang âm đó, vì ngày nay, mối giao lưu-trao đổi giữa các dân tộc trên thế giới trở nên dễ dàng, thường xuyên, thân thiết, và tự nhiên, nên việc pha trộn, vay mượn, sao chép... là việc tất yếu, ví dụ ban The Beatles nổi tiếng của Âu châu, vẫn mượn thang âm Nhật Bản để sáng tác một tác phẩm được nhiều người ua chuộng: "Japan music", nhac trẻ Âu Mỹ vay mượn thang àm của am nhạc châu Phi, châu A v.v...

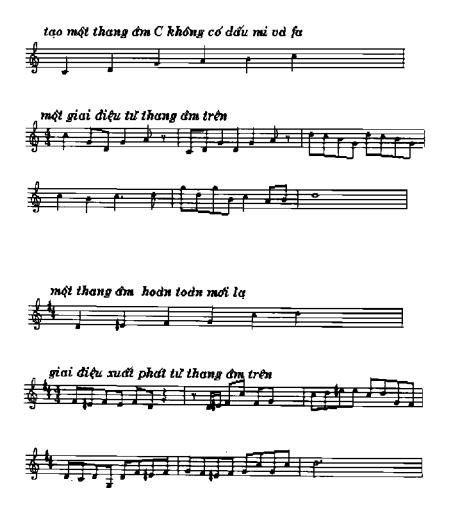
120. Điều trên khẳng định chúng ta có thể lấy bất kỳ thang ám nào cũng được, để sáng tác, miễn diễn tả được cảm xúc cách trung thực và hiệu quả. Vậy bạn nên tìm tòi, thu thập, và lưu trữ cho nhiều loại thang âm, để dùng khi cần, nhưng đồng thời cũng làm giàu cho giai điệu tiềm ẩn trong đầu bạn.

Ví dụ: vài giai điệu bằng một số thang âm được định ra trước.

121. Còn có thể sáng tạo thang âm theo ý mình muốn, vì làm như vậy, khả năng làm cho ca khúc của bạn trở nên độc đáo là điều dễ thực hiện.

Ví dụ: vài giai điệu trên một số thang àm tự tạo.

122. Cuối cùng, xác định trước thang âm cho ca khúc mình sắp viết là thế, nhưng đôi lúc không nghĩ đến thang ám

trước, cứ để mặc cho cảm xúc trào tràn ra thành hứng nhạc cũng là điều các nhac sĩ thời danh thường làm.

Bài tập 24

Bạn hãy sáng tác một ca khúc, với thang âm Tây Nguyên gồm chỉ 6 dấu nhạc: đồ, mi, fa, sol, si, đố. Sau đó, hãy tạo ra 5 thang âm mới, và sáng tác 5 ca khúc bằng 5 thang âm ấy.

BÀI 25 DẤU LẶNG TRONG CA KHÚC

- 123. Trong cuộc sống thường ngày, im lặng đôi lúc là một cách nói súc tích và hữu hiệu. Im lặng trong âm nhạc càng là một phương tiện diễn tả khá hữu hiệu hay còn là một nghệ thuật để diễn tả ý tưởng nếu thành thạo và khéo léo.
- 124. Dấu nghỉ có 3 công dụng:
 - Lấy hơi.
 - Chấm câu, ngắt ý.
- Diễn tả cảm xúc hồi hộp, căng thẳng, e thẹn, bối rối, xúc động, ngập ngừng, hoặc cả đến sự dứt khoát...
- 125. Khi dùng dấu nghỉ để lấy hơi, nhạc đề sẽ thêm có sức sống, nhất là khi đặt nó sau một câu nhạc dài làm người hát hay người thưởng thức nghe cảm thấy căng thẳng, sau một dấu nhạc ngân dài làm ca sĩ lẫn thính giả thấy đúng lúc, hợp lý, và dễ chịu, lúc đó dấu nghỉ chấm câu sẽ đạt sức sống.

Vi du: bài CECILIA của nhạc sĩ Simon & Garfunkel

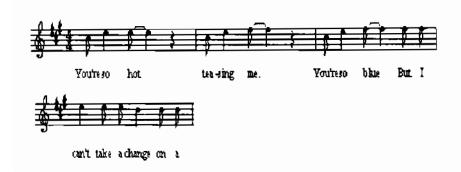

126. Khi dùng dấu nghỉ để chấm câu, ngắt ý, đoạn nhạc trở nên rành mạch, sáng sủa và gây gọn, nhất là

sau một nhạc đề, hay sau một vế. Lúc đó dấu nghỉ sẽ có sức sống.

Ví dụ: bài DOES YOUR MOTHER KNOW của ban nhạc Abba.

127. Khi dùng dấu nghỉ để diễn tả những cảm xúc: hồi hộp, e thẹn, ngập ngừng, xúc động, khó nói, tức giận... những dấu nghỉ ấy có độ dài được cân nhắc, đo lường tỉ mỉ, sẽ làm cho những cảm xúc ấy trở nên sống động.

Ví dụ: bài NHẠC RÙNG của nhạc sĩ Hòang Việt.

128. Nói tóm, dấu nghỉ là một phương tiện tốt cho diễn tấu, thuởng thức, nhất là gửi gắm cảm xúc tới người nghe, nếu sử dụng thành thạo, giai điệu có thể trở nên sắc sảo hơn. Chính nó còn làm cho nhịp điệu thêm hấp dẫn.

129. Tuy nhiên nên tránh xa lối đặt dấu nghỉ vô căn cớ, khiến trở nên vô hồn, làm nhịp điệu ngượng nghịu và làm cho giai điệu thêm khó hiểu, trong số đó có lối dùng quá nhiều dấu nghỉ sinh nát vụn giai điệu, hay làm cho nhịp điệu hỗn hển hoặc "nấc cục".

Bài tập 25

Bạn hãy sáng tác 5 ca khúc trong đó sử dụng dấu nghỉ như đã mô tả.

BÀI 26 CHUYỂN ĐỘNG VÀ TỐC ĐỘ CỦA CA KHÚC

130. CHUYỂN ĐỘNG (mouvement) là cách thức tiến hành toàn bộ tác phẩm. Nghĩa là ca khúc có bao nhiều đoạn, và cách dàn trải các đoạn trong thời gian thế nào.

Để dễ hiểu, thử dùng một ví dụ ở lành vực giao thông dường bộ:

Có 2 bạn cùng từ TP. Hồ Chí Minh ra thủ đô Hà Nội, cả 2 đều chia cuộc hành trình ra làm 2 đoạn: đoạn I: Hồ Chí Minh – Huế, đoạn II: Huế – Hà Nội, rồi cả hai hẹn nhau đến đúng già G.

- Bạn A đi: đoạn I nhanh, đoạn II chậm.
- Ban B đi: đoạn I chàm, đoan II nhanh.

Đó là 2 cách chuyển động khác nhau.

Hát một ca khúc (từ 2 đoạn trở lên) cũng tương tự như thế, gọi đó là chuyển động của một ca khúc.

131. TỐC ĐỘ (vitesse hay quen gọi bằng tiếng Ý là tempo) là vận tốc của mỗi đoạn.

Tiếp theo ví dụ trên.

- Bạn A đi: đoạn I: 60 km/giờ, đoạn II: 30 km/giờ.
- Ban B di: doan I: 40 km/già, doan II: 70 km/già.

Đó là 2 vận tốc chậm, nhanh, khác nhau.

Hát mỗi đoạn của ca khúc cũng tương tự như vậy, gọi đó là vận tốc của mỗi đoạn.

132. CHUYỂN ĐỘNG tương quan chặt chẽ với bố cục, còn TỐC ĐỘ thì làm cho CHUYỂN ĐỘNG có ý nghĩa. Cả hai góp phần làm cho ca khúc nên hoàn hảo hơn.

Ví du: bài HÀNH KHÚC NGÀY VÀ ĐÊM của nhạc sĩ Phan Hùynh Điều.

- 133. Cần tính toán chuyển động và tốc độ của ca khúc mình viết ra, nhất là ca khúc có từ 2 đoan trở lên.
- 134. Ngược lại, nếu một ca khúc có nhiều đoạn, chuyển động đều đều bằng một vận tốc duy nhất, ca khúc sẽ trở nên nhạt nhẽo.

Bài tập 26

Bạn hãy sáng tác 5 ca khúc trong đó thiết kế chuyển động và tốc độ thật chi tiết.

BÀI 27 TÔ ĐIỂM CA KHÚC VÀ VẤN ĐỀ NGÔN NGỮ TÔ ĐIỂM

135. TÔ ĐIỂM TÌNH CẨM: nội dung bản văn, quãng được dùng trong giai điệu, và thang âm, ba yếu tố đó dủ để nói lên tình cảm của một ca khúc: vui hay buồn. Tuy nhiên ở từng thời điểm đôi khi có những tình tiết phức tạp hay tinh tế hơn cần phải thay đổi chút ít, người ta thêm những ghi chú vào tác phẩm, gọi việc ghi chú đó là TÔ ĐIỂM TÌNH CẨM cho tác phẩm.

136. TÔ ĐIỂM TỐC ĐỘ: tốc độ đã ghi rõ tưởng thế đã đủ, nhưng người ta không diễn tấu một tác phẩm với tốc độ máy móc, mà có những chỗ nội dung đòi phải uyển chuyển, linh động, tức có sự thay đổi đi đôi chút, nên cần thêm những ghi chú, gọi đó là việc TÔ ĐIỂM TỐC ĐÔ cho tác phẩm.

137. TÔ ĐIỂM CÁCH DIỀN TẤU: tưởng diễn tấu đơn giản, nhưng thực ra phải có những ghi chú tinh tế hơn:

- Cách diễn lớn nhỏ: Mạnh.

Vừa.

Nhe.

- Cách diễn âm sắc : , Vô cảm (non-expressivo).

Biểu cảm (expressivo). Mềm nhe chảy (legato).

Tách tiếng (staccato). Năng châm (marcato).

Loi nhip (rubato).

138. NGÔN NGỮ TÔ ĐIỂM. Tát cả những cách tô điểm trên, môn học nhạc lý đã tiên liệu sẵn những từ ngữ thích đáng, ta chỉ việc tìm trong đó những từ cần dùng, hoặc thấy không thích hợp, có thể tự tạo ra từ ngữ khác, tuy nhiên, nên lưu ý quy tắc nhỏ về ngôn ngữ tô điểm sau đây: có 2 loại ngôn ngữ tô điểm:

- Tiếng Ý: có sắn trong các sách nhạc lý, vì tiếng Ý là ngôn ngữ quốc tế trong lãnh địa âm nhạc.
- Tiếng mẹ để của tác giả: nếu không dùng ngôn ngữ quốc tế thì dùng ngôn ngữ của mình.

Nói chung, quy tắc trên cốt cho mọi người hiểu rõ ý tác giả mà làm cho đúng. Đó là trọng tâm của vấn đề tô điểm và ngôn ngữ tô điểm.

Bài tập 27

Bạn hãy sáng tác 5 ca khúc trong đó bạn tô điểm đầy đủ moi chi tiết đã được mô tả..

BÀI 28 THÍCH ỨNG CA TỪ (LỜI CA)

139. Một ca khúc hát lên không nghe rõ lời ca, ca khúc ấy gần như bị thất bại 80%, vì "ca khúc là bản văn được xướng lên thành cung ca điệu nhạc". Nhưng làm sao cho hoàn hảo bởi đôi lúc muốn hay hơn, nhạc đã vuột khỏi lời ca để đi riêng, khiến lời ca nghe bị méo mó, lơ lớ, hay mập mờ khó hiểu nhất là trúng vào chỗ phải hát nhanh? – Thưa lúc ấy phải dùng kỹ thuật thích ứng lời ca: tức dùng những mánh lới uốn lời ca theo giai điệu.

140. Những mánh lới (tùy theo bản văn là của mình hay của người khác) đó là:

- 1) Thay đổi chữ có cùng một ý nghĩa. Ví dụ: người yêu bằng người tình, chân lý bằng sự thật, ca hát bằng hát ca, nước mắt bằng lệ rơi v.v...
- 2) Đảo lộn một cụm từ mà ý nghĩa vẫn còn nguyên. Ví dụ: yêu em muôn kiếp bằng muôn kiếp yêu em, dẫu có thương đau bằng thương đau nếu có, giận nhau làm gì bằng mắc gì giận nhau, đôi lời tâm sự bằng tâm sự đôi lời...
- 3) Lặp lại một từ, một cụm từ, hay nhiều hơn một cụm từ. Ví dụ: khớp con ngựa (ngựa) ô, khuyên ai (ai) đi lấy (đi lấy) chồng xa, ta yêu mình muôn kiếp (yêu mình muôn kiếp),
- 4) Thêm từ vào trước hay sau trong phạm vi gần quanh đó. Ví dụ: mặt trời (trăng) mặt trăng,

- trăm hoa (màu) đua nở muôn màu, tình yếu (cay đắng) dẫu có dãi dầu đắng cay.
- 5) Đảo lộn cả một câu thơ. Ví dụ: đố ai quét sạch lá rừng, để tôi khuyên gió gió đừng rung cây bằng quét sạch lá rừng ư đố ai...
- 6) Thêm những chữ đệm nguyên âm a, i, ư, ô. Ví dụ: cô nàng (ư à) xinh ghê! thân em như cánh bèo (ơ, ớ) dạt trôi.
- 7) Thêm những chữ đệm cá biệt. Ví dụ: (tang tình) như không (là tình) như không, (ầu ơ ớ ơ) trăn trở, (tình bằng) có cái trống cơm, (ố mấy) bông mà nên bông.
- 8) Thêm những trợ từ. Ví dụ: yêu (là) yêu, bông (mà) nên bông, yêu nhau (thời).
- 141. Thích ứng lời ca với nhạc hứng bằng những kỹ thuật này vừa tiện mà còn đem lại màu sắc dân tộc tính Việt Nam cho ca khúc nữa

Bài tập 28

Bạn hãy sáng tác 5 ca khúc trong đó bạn ứng dụng những kỹ thuật sửa lời ca.

BÀI 29 VIẾT CHO AI HÁT? HAY TẦM CỮ CỦA CA KHÚC

142. Trước khi sáng tác ca khúc, nên nhắm đối tượng, bằng cách đặt câu hỏi: "Ai hát ca khúc này?". Đối tượng là thiếu nhi hay người lớn, đám đông hay ca sĩ, nam hay nữ, ca sĩ chuyên nghiệp hay ca sĩ nghiệp dư...

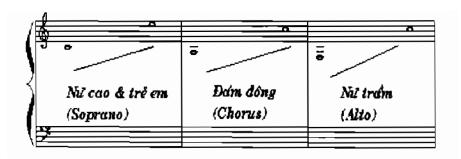
143. Tùy theo đối tượng, tầm cữ (hát lên cao và hát xuống thấp) trong ca khúc (không giống trong hợp xướng) khác nhau, ghi ra cách tương đối như sau:

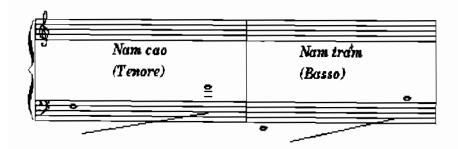
A. Giọng hát viết bằng chìa khóa Sol 2:

- Trẻ em & nữ cao: xuống thấp đến đổ lên cao đến mí.
- Nữ trầm: xuống thấp đến fà lên cao đến đố.
- Đám đông: xuống thấp đến là lèn cao đến đố.

B. Giọng hát viết bằng chìa khóa Fa 4:

- Nam cao: xuống thấp đến mì lên cao đến sól.
- Nam trầm: xuống thấp đến mì trầm lên cao đến đố.

144. Có vài điểm cần lưu ý:

- Nếu viết cho một đối tượng, mà quên tầm cử, bài hát sẽ bi chê.
- Giai điệu nằm trong tầm cử làm cho người hát thoải mái, nhưng khi cần đẩy giai điệu lên cao để diễn tả, nên lên cao xong trở xuống ngay, tránh không "treo" lâu tại chỗ.

Bài tập 29

Bạn hãy sáng tác 5 ca khúc ứng dụng bài học tầm cữ cho thiếu nhi, nữ cao, nữ trầm, nam cao, và đám đóng.

BÀI 30 CAO TRÀO CỦA MỘT CA KHÚC

145. CAO TRÀO là nơi (cách) phát triển tột đỉnh một tác phẩm. Tác phẩm nghệ thuật nào cũng hàm chứa cao trào. Nói rộng ra bất kỳ sự sống hay phần lớn những sự cử động đều có cao trào, ví dụ cao trào của đời sống con người thường ở vào tuổi 50, của một thể chế chính trị là thời hoàng kim, của một cơn lũ là đỉnh lũ...

146. Nhờ cao trào, ca khúc không tẻ nhạt và gây buồn chán. Và đây là một bí quyết của sáng tác ca khúc hay.

147. Cao trào thường được dùng cho nội dung, ở chỗ nội dung nở rộ hết ý, dùng mọi kỹ thuật ví dụ đẩy giai điệu lên cao, hoặc cho nhịp điệu bỗng khác lạ, hoặc đắp hòa âm vào cho đầy tràn màu sắc hoặc màu sắc la, hoặc cách diễn tả lớn mạnh.. Tất cá đánh nổi, nở rộ, bùng lên, sáng rực, nổ tung... khác thường, làm người nghe chú ý hoặc xúc động mạnh.

Ví dụ: bài MÙA XUÂN TRÊN THÀNH PHỐ HỔ CHI MINH của nhạc sĩ Xuân Hồng.

148. Cao trào ít khi dùng cho giai điệu trống không mà chẳng hàm ý gì trừ viết cho khí nhạc, tuy nhiên, hể có cao trào, tác phẩm hay riêng ca khúc đều trở nên hấp dẫn hơn rất nhiều.

Bài tập 30

Bạn hãy sáng tác 5 ca khúc ứng dụng bài học cao trào bằng độ cao của giai điệu, bằng biến cố về nhịp điệu, bằng hòa âm đặc biệt, bằng màu sắc diễn tấu, bằng biến cường (lớn hay nhỏ) . .

BÀI 31 TÍNH ĐỘC ĐÁO

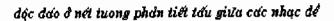
- 149. Một tác phẩm nghệ thuật, nếu muốn tồn tại trong lòng người, phải ĐỘC ĐÁO.
- 150. Một tác phẩm nghệ thuật, riêng ca khúc đang được đề cập đến, Đ**ỘC ĐÁO nghĩa là phải:**
 - Độc lập: không dựa vào tác phẩm nào để khai sinh.
 - Độc nhất: không giống tác phẩm nào của ai kể cả những tác phẩm trước đó của chính tác giả.
 - Độc sáng: tự tỏa sáng, tức mang đến cho nhân loại một điều gì đó mới lạ.
- 151. Muốn ĐỘC ĐÁO, ca khúc phải được sáng tác bằng:
 - Sự suy tư chín chắn.
 - · Cám xúc có thật.
 - Sự sắp xếp trật tự cách tinh vì.
- 152. Muốn có tính ĐỘC ĐÁO, ca khúc chỉ cần tỏa sáng một trong những phương diện: giai điệu, nhịp điệu, hòa âm, hay lời ca.
- 153. ĐỘC ĐÁO Ở GIAI ĐIỆU: là khi giai điệu hay, gây xúc đóng, hoàc có một đặc điểm nào đó gây chú ý đặc biệt.

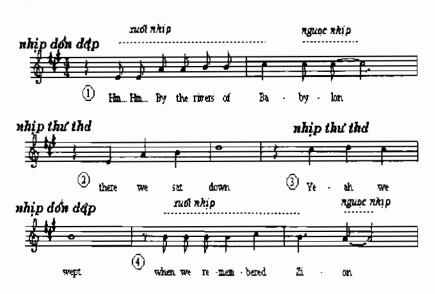
Ví dụ: bài SAO EM NÕ VỘI LÂY CHỐNG nhạc của nhạc sĩ Trần Tiến, ý thơ của Hòang Cầm.

154. **ĐỘC ĐÁO Ở NHỊP ĐIỆU**: Khi ca khúc có nhịp điệu làm người nghe nhớ ngay mỗi khi nhắc đến.

Ví dụ: bài RIVER OF BABYLON của ban nhạc Boney M.

155. **ĐỘC ĐÁO Ở HÒA ÂM**: khi ca khúc có hòa âm gây chú ý, khiến người nghe thấy mới lạ, không lầm lẫn vào đầu được với hòa âm của những ca khúc khác.

Vi du: bài LOVE IS BLUE.

độc đơo ở nét hòa âm: có chuyển thể, những rất tự nhiên nên nghe nhẹ nhàng và sáng sửa như chủ để đã nêu .

Ghi chú: HT là hợp thanh hay hợp âm (accord).

156. ĐỘC ĐÁO ở LỜI CA: khi bản văn có giá trị văn chương cao, hay nội dung bản văn có giá trị tinh thần, hoặc lời ca có những từ gây chấn động, làm xao xuyến... khiến người nghe nhớ mãi.

Ví dụ: bài QUỐC CA của nhạc sĩ Văn Cao.

độc đảo à lời ca gãy gọn và hùng hồn, chuyển tải nội dung có tính khải quát quá khủ, hiện tại, và tương lai của một dân tộc, để biến nên lời kêu gọi, đặc biệt hon, lời kêu gọi này không hế lỗi thời.

Bài tập 31

Bạn hãy sáng tác 4 ca khúc, và cố gắng sao cho mỗi ca khúc ấy có một điểm độc đáo: giai điệu, nhịp điệu, hòa âm, lời ca.

BÀI 32 TÍNH DÂN TỘC VIỆT NAM

157. TÍNH DÂN TỘC VIỆT NAM là nét đặc trưng của người Việt Nam ẩn hiện trong suốt ca khúc, giúp người nghe không lầm lẫn được với các ca khúc các nước khác. Có vài điểm cần lưu ý:

- Muốn gọi là ca khúc Việt Nam nhất thiết ca khúc đó phải có tính Việt Nam.
- Cần phải có tính Việt Nam để phân biệt giữa muôn vàn ca khúc của các nước, đồng thời để người Việt khi hát và thưởng thức, cảm thấy thỏa mãn tâm hồn, cảm thấy hãnh diện và nhất là tâm hồn được ngày thêm tô đâm bản sắc dân tộc.
- Cần giới thiệu cho thế giới biết tâm hồn Việt Nam.
- Cần lưu lại cho thế hệ sau, đồng thời làm giàu thêm kho tàng âm nhạc Việt Nam giữa lòng thế giới.
- Cần có tính Việt Nam để ca khúc có thể lưu danh và bất hủ.

158. Muốn một ca khúc có TÍNH DÂN TỘC nào đó, ví dụ dân tộc X. cần có đủ 3 yếu tố:

- Người sáng tác là người dân tộc X.
- Sáng tác bằng ngôn ngữ của dân tộc X.
- Sáng tác cho người dân tộc X. hát.

159. Vậy muốn ca khúc có **tính dân tộc Việt Nam** cũng phải do nhạc sĩ Việt Nam, viết bằng tiếng Việt Nam, và cho người Việt Nam hát. Tai sao? – Vì chỉ có nhạc sĩ Việt Nam mới có cái quốc hồn quốc túy từ bao đời cô đúc trong lòng mà

người ngoại quốc nào dù giỏi cách mấy cũng không thể có được; mỗi thứ tiếng có chứa quốc hồn quốc túy qua mẹo luật của ngôn ngữ (legibus linguae), đặc tính ngôn ngữ (ingenio linguae), rồi từ ngôn ngữ sinh ra âm nhạc (thử lấy một bài hát Việt Nam dịch ra tiếng nước ngoài, sẽ thấy mất đi rất nhiều chất đặc biệt của dân tộc Việt Nam); vì sáng tác cho người Việt Nam hát, nên giai điệu và nhịp điệu đều thích hợp riêng với người Việt Nam.

160. Có nhiều ca khúc Việt Nam bắt chước thật giống giai điệu và nhịp điệu của ca khúc nước ngoài thì sao? — Không sao! So với những ca khúc dùng thang âm Việt Nam có nhiều quăng nhạc đặc trưng của dân ca Việt Nam (q.4 đúng, q.5 đúng, xen lẫn q.8 đúng, v.v...), nhịp điệu của dân ca Việt Nam, lời ca bằng thi ca Việt Nam, hay cách nói, chữ đệm, trợ từ (xem lại bài học 28), luyến láy... của riêng Việt Nam, thì các ca khúc ấy có ít tính Việt Nam mà thôi, chứ không hoàn toàn mất đi tính dân tộc Việt Nam.

161. Vậy, muốn cho ca khúc của bạn đậm đà **tính dân tộc** Việt Nam một cách rõ ràng, bạn nên thực hiện những điểm cụ thể sau đây:

- Dùng bản văn bằng thơ hay văn vần: bằng tiếng Việt Nam do chính người Việt Nam sáng tác.
- Tôn trọng tuyệt đối 6 dấu giọng (sắc, huyền, hỏi, ngã, nặng, và không dấu) của bản văn.
- Tôn trọng câu cú, và nhịp điệu của từng câu thơ, hay văn vần đó.
- Nếu cần, thêm những từ đệm: rằng, thì, là, mà, hay tang tình, tình bằng, ầu ơ, hò lơ, í a, hoặc lặp lại một từ như tình yêu (yêu), khớp con ngựa (ngựa)...
- Nếu cần, dùng chính thang âm ngũ cung của dân tôc.

 Hoặc thêm vào những luyến láy mà dân ca đã thuông sử dụng.

Ví dụ: bài ĐÔ AI của nhạc sĩ Ngọc Kôn.

thang âm ngữ cung: rễ-fa-sol-la-đô-rế

Bài tập 32

Bạn hãy sáng tác 5 ca khúc có nhiều tính dân tộc Việt Nam.

BÀI 33 CÁCH GHI CHÉP MỘT CA KHÚC

162. Nếu ca khúc 1 đoạn, bạn chỉ cần ghi dấu Hoàn (point de reprise) để người hát diễn đi diễn lại khi cần.

Ví dụ:

163. Nếu ca khúc 2 đoạn, bạn có 2 cách ghi dấu hoàn cho 2 trường hợp.

Ví du:

Kiéu I

Nghĩa là diễn đoạn A 2 lần. Rối diễn đoạn B 1 lần. Trở lại diễn đoạn A 2 lần thì Hết.

164. Nếu ca khúc có 3 đoạn, ban có những cách ghi dấu hoan tương tư ca khúc 2 đoạn như sau.

Vi du:

165. Ghi dấu hoàn sao cho đơn giản và dễ hiểu, **cốt người** diễn hiểu đúng ý tác giả. Tránh hai thái cực. lười **ghi, hoặc** ghi quá rườm rà. Cần xem lại nhạc lý phần CÁC KÝ HIỆU PHU.

Bài tập 33

Bạn hãy sáng tác 3 ca khúc loại 1 đoạn, loại 2 đoạn, loại 3 đoạn, và ghi dấu hoàn.

BÀI 34 CÓ NÊN GHI TIẾT ĐIỆU VÀ HỢP ÂM KHÔNG?

166. GHI TIẾT ĐIỆU để người diễn và ban nhạc đệm diễn dúng tính chất nhịp điệu nhạc sĩ muốn.

167. TIẾT ĐIỆU (rythme): là một công thức nhịp điệu có tính tương thích với nhiều ô nhịp trong bài để:

a/ Đánh nổi nhịp điệu chung toàn bài.

b/ Đánh nổi tính đối điệu (contra-rythmus) của âm nhạc ngày nay (sau thập niên 20 đến nay).

c/ Làm nên một hay nhiều bè đi ngược lại nhịp điệu, tạm gọi đó là bè bướng bình (ostinato) làm nổi bật tòan bộ ca khúc. Nếu chỉ đối điệu (contra-rythmus) như số b/ thì vẫn con tính kinh điển, đàng này đi xa hơn như một nhu cầu diễn tả của nhạc trẻ thế giới ngày nay, rõ rệt nhất là trào lưu nhac disco vừa qua.

168. Có thể ghi tiết điệu, nhưng nhạc sĩ nèn hiểu rõ "chân dung", xuất xứ, mục đích của từng tiết điệu (cổ điển và tân thời, quốc tế và địa phương, múa đôi và múa đơn, bài bản và ngẫu hứng, nhịp 2 và nhịp 3, nhịp đơn và nhịp kép). Đồng thời, biết nhận diễn nhịp điệu trong ca khúc mình sáng tác so với một tiết điệu nào đó trong muốn vàn tiết điệu hiện có tren thế giới.

169. Tuy nhiên nén biết, ghi ra tiết điệu đồng nghĩa với tự hạn chế cách diễn nhịp điệu của ca khúc, vì nếu không ghi, người diễn sẽ tìm ra những cách diễn có khi sẽ bất ngờ và

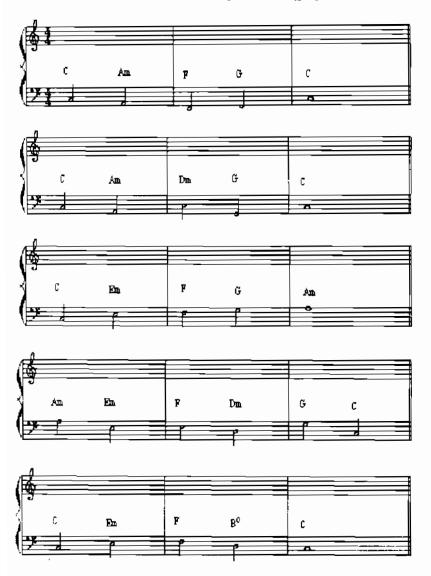
phong phú (đo mỗi người có lối cảm nhận riêng một tác phẩm nào đó).

170. GHI HỢP ÂM để ban nhạc diễn đúng hòa âm mà mình muốn. Hợp âm (accord) chỉ là màu sắc tình cảm tô cho từng âm thanh, còn hòa âm mới là móc nối các hợp âm lại với nhau thành chuỗi tạo nên một bản đệm rực rỡ và thẩm mỹ. Có thể nói gọn, hợp âm chỉ là công cụ của hòa âm. Chính vì vậy, ghi hợp âm chỉ đáp ứng phân nào một khía cạnh nhỏ của hòa âm mà thôi. Ghi hợp âm giống như tô màu cho một hình vẽ có sẵn, còn hòa âm thì ví như phối màu ngay từ trong suy nghĩ và đang khi vé.

171. Muốn ghi hợp âm, cần học hòa âm, để hiểu bản chất màu sắc do từng hợp âm mang lại (tùy mỗi hoàn cảnh), cách sử dụng và vị trí từng hợp âm trong tổng thể bản hòa âm, nếu không, ban nhạc sẽ lúng túng vì những hợp am không đúng chỗ và đúng cách.

Ví du:

nêu với mẫu HT đi theo nhau chặt chế vớ họp lý

Ghi chú: HT là hợp thanh còn gọi là hợp âm (accord).

172. Cũng như ghi tiết điệu, ghí hòa âm đồng nghĩa với tư hạn chế lối diễn hòa âm của ban nhạc, định hướng hay tự hạn chế tính hòa âm trong ca khúc của mình, vì nếu không ghi, ban nhạc đôi lúc (do khả năng cảm nhận riêng) có thể diễn sẽ hay hơn, phong phú, bất ngờ và thú vị hơn.

Bài tâp 34

Bạn hãy sáng tác 5 ca khúc rồi ghi tiết điệu và hợp âm với lời giải thích cặn kẽ.

BÀI 35 CÁCH ĐẶT TÊN CHO CA KHÚC

173. ĐẶT TÊN CHO CA KHÚC không là vấn đề quan trọng lắm, nhưng bạn cũng cần lưu ý vài điểm:

- Tên phải phản ảnh toàn bộ ca khúc.
- Tên có thể chỉ phản ảnh một điểm đặc biệt trong ca khúc.
- Chí ít, tên cũng gợi ý, hay nhắc nhớ đến ca khúc.
- Tên dài quá khổ, sớm muộn gì cũng sẽ bị xén bớt ở Việt Nam.
- Tránh trùng tên nhất là trùng tên với một tác phẩm danh tiếng nào đó, vì như vậy sẽ dễ gây hiểu lầm.
- · Tên càng dễ đọc, dễ hiểu, ngắn gọn, dễ nhớ càng tốt.
- Tên cần tạo ấn tượng nhưng không kỳ quái.

174. Từ những lưu ý trên, có những cách đặt tên tác phẩm do các nhac sĩ sử dụng xưa nay:

- Đặt tên bằng cách tóm tất toàn bộ nội dung.
 Ví dụ: bài NGƯỜI LÍNH GIÀ VUI VỀ của nhạc sĩ Thanh Trúc.
- Đặt tên bằng một ý nghĩa nào đó nổi bật nhất trong nội dung.
 - Ví dụ: bài TÌNH THÔI XÓT XA của nhạc sĩ Bảo Chấn
- Đặt ten bằng những chữ đầu của tác phẩm.
 Ví du: bài EM CÒN NHÓ HAY EM ĐÁ QUEN của nhac sĩ Trình Công Sơn.

- Đặt tên bằng những từ nói lên ý chính của ca khúc.
 Ví dụ: bài CON GÁI BÀY GIỜ của nhạc sĩ Quốc Hùng.
- Đặt tên bằng tên hình thể kèm theo số thứ tự loạt bài.

Ví dụ: bài SONATE ANH TRẮNG của nhạc sĩ bậc thầy Beethoven.

Bài tập 35 Bạn hãy sáng tác 5 ca khúc rồi đặt tên.

BÀI 36 TÊN TÁC GIẢ

175. TÊN TÁC GIẢ thông thường được đặt góc bèn phải của tác phẩm âm nhạc. Từ lâu, các nhà xuất bản âm nhạc đã biến góc phải này trở nên chỗ cố định để ghi "chủ quyền" của tác phẩm âm nhạc, vì thế, nhìn vào bài ca bản nhạc, người ta nhanh chóng chú mục về phía đó sau khi đọc tên tác phẩm.

176. Có nên ghi tên tác giả? - Thưa buộc phải ghi tên tác giả, vì vừa để tác phẩm có nguồn gốc, tác giả hưởng niềm vinh dự, nhưng cũng vừa để người làm ra sản phẩm phải trực tiếp chịu trách nhiệm hoàn toàn về tác phẩm của mình.

177. Có vài điểm cần lưu ý về TÊN TÁC GIÁ:

- Tên thát, hay bút hiệu là tùy ý thích của tác giả.
- Thường ghi rõ chứ không ghi tắt.
- Nếu bản văn của một người và nhạc của một người thì ghí rõ ràng,

Ví dụ: Nhạc: Lè Văn Y

Lời: Pham X.

 Nếu nhạc và bản văn của cùng một người, thiết tưởng chỉ cần ghi tên tác giả là đủ. không cần phải ghi:

Vi dụ: Nhạc và lời của Phan T.

- Tránh trùng tên với người khác nhất là với một nhạc sĩ nổi tiếng.
- · Trùng tên với danh nhân, liệt sĩ lại càng không tốt.

Bài tập 36 Bạn hãy sáng tác 5 ca khúc với đầy đủ những gì đã học xong.

HẾT

BẠN MUỐN SÁNG TÁC CA KHÚC?

NGỌC KÔN

Chiu trách nhiệm xuất bản : LÊ HOÀNG

Biên tấp : ĐÀO HIẾU

Bìa & Trình bày : QUÌNH HOA

Sửa bản in : QUỲNH HOA

NHÀ XUẤT BẢN TRỂ

161B, Lý Chính Thắng - Quận 3 - Tp. Hồ Chí Minh

ÐT: 9316289 - 9316211

E-mail: nxbtre@hcm.vnn.vn

In 1.000 cuốn, khổ 14 x 20 cm tại Nhà in Thanh Niên, 62 Trần Huy Q.PN. Số đăng kỳ kế hoạch xuất bản 916/186-CXB do Cục xuất bản cấ; 05/07/2001 và giấy trích ngang KHXB số 1219/2001. In xong và nộp lư tháng 1 năm 2002.

ó thể nói ca khúc là bản văn được hát lên. Chính điểm cốt yếu này mà ca khúc là loại hình dễ sáng tác nhất, kho tàng âm nhạc nhân loại có nhiều ca khúc nhất, nhiều tác-phẩm-ca-khúc bất hủ nhất, và hiện nay ca khúc được quần chúng ưa chuộng nhất.

Cơ cấu của ca khúc tùy thuộc hoàn toàn vào cơ cấu của bản văn. Nghĩa là:

- Nếu bản văn dài, thì ca khúc dài.
- Nếu bản văn ngắn, thì ca khúc ngắn.
- Nếu bản văn có một đoạn, thì ca khúc cũng có một đoạn.
- -Nếu bản văn hai đoạn, hay ba, bốn... đoạn, thì ca khúc cũng sẽ có hai đoạn, hay ba, bộn... đoạn.